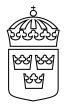
Regeringens proposition 2013/14:104

Prop. 2013/14:104

Insatser för vissa nyanlända invandrares etablering m.m.

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 6 mars 2014

Jan Björklund

Erik Ullenhag (Arbetsmarknadsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår att en nyanländ invandrare som utan godtagbart skäl avvisar ett erbjudet lämpligt arbete inte ska ha rätt till fortsatta insatser enligt lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare (etableringslagen). Detta ska gälla under förutsättning att han eller hon har arbete eller arbetssökande som huvudsaklig aktivitet enligt sin etableringsplan.

Det föreslås även en ändring i etableringslagen som innebär att en etableringsplan får förlängas utöver 24 månader för en nyanländ som deltar i etableringsinsatser på deltid på grund av föräldraledighet.

Regeringen föreslår vidare att rätten till prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare avskaffas.

Det föreslås också att en nyanländ som är familjemedlem till en utlänning som har beviljats arbets- och uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning, s.k. EU-blåkort, ska erbjudas samhällsorientering enligt lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare.

Dessutom föreslås det att föräldraledighetslagen (1995:584) justeras så att det tydliggörs att särregleringen för adoptivföräldrar enbart avser ledighet som inte är beroende av att föräldrapenning tas ut samtidigt.

Regeringen föreslår slutligen en ändring i lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete. Ändringen innebär att dagar i sjukperioder ska läggas samman enligt motsvarande bestämmelse i socialförsäkringsbalken.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 augusti 2014.

Prop. 2013/14:104 Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut				
2	Lagtext		6		
	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:197) om				
		etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare	6		
	2.2	Förslag till lag om upphävande av lagen (2010:538)			
		om prestationsbaserad stimulansersättning inom	0		
	2.2	utbildning i svenska för invandrare	8		
	2.3	Förslag till lag om upphävande av lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad			
		stimulansersättning inom svenskundervisning för			
		invandrare	9		
	2.4	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen			
		(1999:1229)	10		
	2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:156) om			
		samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare	11		
	2.6	Förslag till lag om ändring i föräldraledighetslagen			
	2.7	(1995:584)	12		
	2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova			
		annat arbete	1.4		
_					
3	Arendet	t och dess beredning	15		
4	Ökat fokus på arbete för vissa nyanlända invandrare				
	4.1	Behov av förändringar	16		
	4.2	Ett krav på nyanlända att acceptera erbjudet lämpligt	1.0		
	4.3	arbete			
		Möjligheten att överklaga			
5		d etableringsplan efter föräldraledighet			
	5.1	Behov av förändringar	22		
	5.2	Förlängd etableringsplan efter föräldraledighet på deltid	22		
6		ling av sfi-bonus			
	6.1	Behov av förändringar	26		
	6.2	Prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska inte längre			
		lämnas	27		
	6.3	Följdändringar med anledning av att sfi-bonusen	27		
		avvecklas	30		
7	Samhällsorientering för familjemedlemmar till innehavare av				
,	EU-blåkort				
0	Förtydligande i föräldraledighetslagen				
8	-		32		
9	Sammanläggning av sjukperioder enligt lagen om rätt till				
	_	för att på grund av sjukdom prova annat arbete			
10	Sluten kontanthantering i detaljhandeln				

11	Ikrafttı	rädande- och övergångsbestämmelser	Prop. 2013/14:104
	11.1	Lagen om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare	_
	11.2	Lagen om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare	
	11.3	Inkomstskattelagen	
	11.4	Lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända	
	11.7	invandrare	
	11.5	Föräldraledighetslagen 39	
	11.6	Lagen om rätt till ledighet för att på grund av	
	11.0	sjukdom prova annat arbete	
12	Konse	kvenser40	
	12.1	Ökat fokus på arbete för vissa nyanlända invandrare 40	
	12.2	Förlängd etableringsplan efter föräldraledighet	
	12.3	Avveckling av sfi-bonus	
	12.4	Samhällsorientering för familjemedlemmar till	
		innehavare av EU-blåkort	
	12.5	Förtydligande i föräldraledighetslagen	
	12.6	Sammanläggning av sjukperioder enligt lagen om	
		rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova	
		annat arbete	
13	Författ	ningskommentar46	
13	13.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:197) om	
	15.1	etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare 46	
	13.2	Förslaget till lag om upphävande av lagen	
	13.2	(2010:538) om prestationsbaserad	
		stimulansersättning inom utbildning i svenska för	
		invandrare	
	13.3	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen	
	13.3	(1999:1229)	
	13.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:156) om	
	101.	samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare 49	
	13.5	Förslaget till lag om ändring i föräldraledighetslagen	
	10.0	(1995:584)	
	13.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:565) om	
	10.0	rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova	
		annat arbete	
Bila	nga 1	Sammanfattning av betänkande Med rätt att delta –	
	-8	nyanlända kvinnor och anhöriginvandrare på	
		arbetsmarknaden (SOU 2012:69) i den del som avser	
		ökade möjligheter till deltagande i insatser på deltid	
		för småbarnsföräldrar 51	
Bila	nga 2	Förteckning över remissinstanser (SOU 2012:69) 52	
Bila	nga 3	Sammanfattning av promemorian Förlängd	
	- ال	etableringsplan efter föräldraledighet på deltid och	
		ändring i lagen om samhällsorientering (Ds 2013:69) 53	
Bil	nga 4	Promemorians lagförslag (Ds 2013:69)54	
ווע	. ₅ u −τ	1 10111011101111111 1451013145 (D3 2013.07)	

Prop. 2013/14:104	Bilaga 5	Förteckning över remissinstanser (Ds 2013:69)	57
	Bilaga 6	Sammanfattning av promemorian Ökat fokus på arbete för vissa nyanlända invandrare och avveckling av sfi-bonus (Ds 2013:61)	58
	Bilaga 7	Promemorians lagförslag (Ds 2013:61)	59
	Bilaga 8	Förteckning över remissinstanser (Ds 2013:61)	63
	Bilaga 9	Sammanfattning av promemorian Förändrade åldersgränser och ökad flexibilitet i föräldraförsäkringen (Ds 2013:36)	64
	Bilaga 10	Promemorians lagförslag i den del som avser föräldraledighetslagen (Ds 2013:36)	65
	Bilaga 11	Förteckning över remissinstanser (Ds 2013:36)	66
	Bilaga 12	Promemorians lagförslag (Ändring i lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete)	67
	Bilaga 13	Förteckning över remissinstanser (Ändring i lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete)	68
	Bilaga 14	Lagrådsremissens lagförslag (Vissa ändringar i etableringslagen m.m.)	69
	Bilaga 15	Lagrådsremissens lagförslag (Förtydligande i föräldraledighetslagen)	75
	Bilaga 16	Lagrådsremissens lagförslag (Ändring i lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete)	77
	Bilaga 17	Lagrådets yttrande (Vissa ändringar i etableringslagen m.m.)	78
	Bilaga 18	Lagrådets yttrande (Förtydligande i föräldraledighetslagen)	79
	Bilaga 19	Lagrådets yttrande (Ändring i lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete)	80
	Utdrag ur nr	otokoll vid regeringssammanträde den 6 mars 2014	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

- 1. lag om ändring i lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare,
- 2. lag om upphävande av lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare,
- 3. lag om upphävande av lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare,
 - 4. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
- 5. lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare,
 - 6. lag om ändring i föräldraledighetslagen (1995:584),
- 7. lag om ändring i lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs att 7–10 och 17 §§ lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 § 1

Etableringsplanen ska utformas tillsammans med den nyanlände och i samverkan med berörda kommuner, myndigheter, företag och organisationer.

Planen ska *omfatta högst 24* Planen ska minst innehålla *månader och* minst innehålla

- 1. utbildning i svenska för invandrare eller motsvarande utbildning för den som har rätt att delta i sådan utbildning enligt skollagen (2010:800),
 - 2. samhällsorientering, och
- 3. aktiviteter för att underlätta och påskynda den nyanländes etablering i arbetslivet.

8 §

Av etableringsplanen ska det framgå under vilken tid den gäller, vilka aktiviteter ingår i som insatserna och olika aktiviteternas omfattning och längd. Aktiviteterna i planen ska tillsammans motsvara verksamhet på heltid om det inte föreskrivs något annat. Planen ska vid behov revideras av Arbetsförmedlingen.

En etableringsplan ska omfatta högst 24 månader. Av etableringsplanen ska det framgå under vilken tid den gäller, vilka aktiviteter som ingår i insatserna och de olika aktiviteternas omfattning och längd. Aktiviteterna i planen ska tillsammans motsvara verksamhet på heltid om det inte föreskrivs något annat. Planen ska vid behov revideras av Arbetsförmedlingen.

En etableringsplan får förlängas utöver 24 månader om planen har omfattat aktiviteter på 75 procent av heltid på grund av att den nyanlände har vårdat barn med föräldrapenning enligt 12 kap. socialförsäkringsbalken. Planen får förlängas med den tid som

¹ Senaste lydelse 2010:858.

sammantaget motsvarar tiden för Prop. 2013/14:104 vård av barn, dock högst åtta månader.

Etableringsplanen upphör att gälla när

- 1. tiden för etableringsplanen har löpt ut,
- 2. den nyanlände har haft ett förvärvsarbete på heltid minst sex månader, eller
- 3. den nyanlände påbörjar en utbildning på högskolenivå för vilken studiemedel kan lämnas studiestödslagen enligt (1999:1395).
- 2. den nyanlände har haft ett förvärvsarbete på heltid minst sex månader.
- 3. den nyanlände påbörjar en utbildning på högskolenivå för vilken studiemedel kan lämnas studiestödslagen enligt (1999:1395), eller
- 4. den nvanlände utan godtagbart skäl avvisar ett erbjudet lämpligt arbete om han eller hon har arbete arbetssökande som huvudsaklig aktivitet enligt sin etableringsplan.

10 §

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om etableringsplaner.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar

- 1. närmare föreskrifter ometableringsplaner, och
- 2. föreskrifter om vad som ska anses utgöra godtagbart skäl och lämpligt arbete enligt 9 § 4.

17 §

Beslut i fråga om rätt till etableringsplan, etableringsersättning, etableringstillägg och bostadsersättning får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd vid krävs överklagande till kammarrätten.

Beslut i fråga om rätt etableringsplan, upphörande etableringsplan enligt etableringsersättning, etableringstillägg och bostadsersättning får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs överklagande till kammarrätten.

^{1.} Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014.

^{2.} För förhållanden som har inträffat före ikraftträdandet gäller 9 § i sin äldre lydelse.

Prop. 2013/14:104 2.2 Förslag till lag om upphävande av lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare

Härigenom föreskrivs att lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska upphöra att gälla vid utgången av juli 2014.

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för den som har avslutat sin utbildning i svenska för invandrare senast den 31 juli 2014.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2010:878.

2.3 Förslag till lag om upphävande av lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare

Härigenom föreskrivs att lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare ska upphöra att gälla vid utgången av juli 2014.

Prop. 2013/14:104 2.4 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 34 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap. 34 §²

Följande ersättningar i samband med studier ska tas upp:

- 1. utbildningsbidrag för doktorander, och
- 2. ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF).

Studiestöd enligt studiestödslagen (1999:1395) ska inte tas upp. Detta gäller också

- 1. statsbidrag som administreras av Specialpedagogiska skolmyndigheten för
 - kortare studier om funktionshinder,
- kortare studier på grundskole- eller gymnasienivå som är särskilt anpassade för personer med funktionshinder, och
 - studier inom särskild utbildning för vuxna, eller
- 2. statsbidrag som administreras av Sametinget för kortare studier i alfabetisering i samiska.

Ersättning enligt lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska inte tas upp.

^{1.} Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014.

^{2.} Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om ersättning som har lämnats enligt den upphävda lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2010:874. Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2013/14:81

Föreslagen lydelse

2 §

Lagen gäller för nyanlända invandrare som har fyllt 18 men inte 65 år, är folkbokförda i en kommun och har beviljats

- 1. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § första stycket utlänningslagen (2005:716),
- 2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–3, andra eller tredje stycket utlänningslagen,
 - 3. uppehållskort efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen,
- 4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen, *eller*
- 5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § andra, tredje eller femte stycket utlänningslagen.
- 4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen,
- 5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § andra, tredje eller femte stycket utlänningslagen, *eller*
- 6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen.

Lagen gäller dock inte nyanlända som går i gymnasieskola eller är medborgare i ett land som är anslutet till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014 och tillämpas på nyanlända som folkbokförs för första gången i en kommun efter utgången av juli 2014.

Prop. 2013/14:104 2.6 Förslag till lag om ändring i föräldraledighetslagen (1995:584)

Härigenom föreskrivs att 5 § föräldraledighetslagen (1995:584) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

En förälder har rätt till hel ledighet för vård av barn till dess barnet är 18 månader oavsett om föräldern får föräldrapenning eller inte.

En förälder har därutöver rätt *till* hel ledighet medan föräldern får hel föräldrapenning enligt 12 kap. socialförsäkringsbalken.

För en arbetstagare som har adopterat ett barn eller tagit emot ett barn i avsikt att adoptera det ska tiden 18 månader i stället räknas från den tidpunkt då arbetstagaren fått barnet i sin vård. Är det fråga om adoption av arbetstagarens makes barn eller av eget barn, har arbetstagaren inte rätt till ledighet utöver vad som skulle ha gällt om adoptionen inte hade ägt rum. Rätten till ledighet för adoptivföräldrar upphör när barnet fyllt åtta år eller vid den senare tidpunkt då barnet har avslutat det första skolåret.

En förälder har rätt att vara helt ledig för vård av barn till dess barnet är 18 månader. En arbetstagare som har adopterat ett barn eller tagit emot ett barn i avsikt att adoptera det har rätt att vara helt ledig i 18 månader från den tidpunkt då arbetstagaren fick barnet i sin vård. Arbetstagarens rätt till sådan ledighet upphör dock när barnet har fyllt åtta år eller vid den senare tidpunkt då barnet har avslutat det första skolåret. Vid adoption av arbetstagarens makes barn eller av eget barn har arbetstagaren inte rätt till ledighet utöver vad som skulle ha gällt om adoptionen inte hade skett.

En förälder har därutöver rätt *att vara helt ledig* medan föräldern får hel föräldrapenning enligt 12 kap. socialförsäkringsbalken.

¹ Senaste lydelse 2010:1263.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014.

Prop. 2013/14:104 2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete

Härigenom föreskrivs att 2 \ lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2

Som villkor för rätt till ledighet gäller att arbetstagaren på grund av sjukdom

- 1. har haft nedsatt arbetsförmåga i förhållande till sitt vanliga arbete, eller till annat lämpligt arbete som arbetsgivaren tillfälligt erbjudit arbetstagaren, under en period om minst 90 dagar, och
- 2. har ingått ett anställningsavtal med en annan arbetsgivare under tiden från och med dag 91 till och med dag 180 av sjukperioden.

När det beräknas hur lång tid arbetstagaren har haft nedsatt arbetsförmåga enligt första stycket ska dagar i sjukperioder läggas samman, *om arbetstagaren*

- 1. har förvärvsarbetat under en period om mindre än 90 dagar mellan sjukperioderna, eller
- 2. inte har förvärvsarbetat alls mellan sjukperioderna.

När det beräknas hur lång tid arbetstagaren har haft nedsatt arbetsförmåga enligt första stycket ska dagar i sjukperioder läggas samman enligt 27 kap. 51 § socialförsäkringsbalken.

^{1.} Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014.

^{2.} Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången när en sjukperiod har påbörjats den 1 augusti 2014 eller senare. Vid bedömningen av om dagar i denna sjukperiod ska läggas samman med dagar i en tidigare sjukperiod ska även sjukperioder som har infallit före ikraftträdandet beaktas.

3 Ärendet och dess beredning

Insatser för vissa nyanlända invandrares etablering

Regeringen beslutade den 13 oktober 2011 att ge en särskild utredare i uppdrag att föreslå åtgärder för att öka arbetskraftsdeltagandet och påskynda etableringen på arbetsmarknaden för nyanlända utrikes födda kvinnor och anhöriginvandrare (dir. 2011:88). Utredningen, som antog namnet AKKA-utredningen, lämnade i oktober 2012 betänkandet Med rätt att delta – Nyanlända kvinnor och anhöriginvandrare på arbetsmarknaden (SOU 2012:69). En sammanfattning av betänkandet i den del som avser ökade möjligheter till deltagande i insatser på deltid för småbarnsföräldrar finns i *bilaga 1*. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. Remissyttrandena och en sammanställning av remissynpunkterna finns tillgängliga i Arbetsmarknadsdepartementet (dnr A2012/3434/IU).

Inom Arbetsmarknadsdepartementet har även departementspromemorian Förlängd etableringsplan efter föräldraledighet på deltid och ändring i lagen om samhällsorientering (Ds 2013:69) utarbetats. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 3*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 4*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. Remissyttrandena och en sammanställning av remissynpunkterna finns tillgängliga i Arbetsmarknadsdepartementet (dnr A2013/4039/IU).

Inom Arbetsmarknadsdepartementet har slutligen departements-promemorian Ökat fokus på arbete för vissa nyanlända invandrare och avveckling av sfi-bonus (Ds 2013:61) utarbetats. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga* 6. Promemorians lagförslag finns i *bilaga* 7. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga* 8. Remissyttrandena och en sammanställning av remissynpunkterna finns tillgängliga i Arbetsmarknadsdepartementet (dnr A2013/3535/IU).

Förtydligande i föräldraledighetslagen

Promemorian Förändrade åldersgränser och ökad flexibilitet i föräldraförsäkringen (Ds 2013:36) har utarbetats inom Regeringskansliet. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga* 9. Promemorians förslag till ändring i föräldraledighetslagen finns i *bilaga* 10. Promemorians förslag till ändringar i socialförsäkringsbalken har regeringen behandlat i propositionen Förändrade åldersgränser och ökad flexibilitet i föräldraförsäkringen (prop. 2013/14:4). Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga* 11. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Socialdepartementet (dnr S2013/3257/FST).

Sammanläggning av sjukperioder enligt lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete

Inom Arbetsmarknadsdepartementet har promemorian Ändring i lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete utarbetats. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 12*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 13*. En remissammanställning finns tillgänglig i Arbetsmarknadsdepartementet (dnr A2013/4839/ARM).

Sluten kontanthantering i detaljhandeln

Riksdagen fattade den 10 mars 2011 beslut om att i enlighet med arbetsmarknadsutskottets förslag (betänkande 2010/11: AU3) tillkännage för regeringen som sin mening att initiativ borde tas att tillsammans med arbetsmarknadens parter utforma ett förslag till lag om sluten kontanthantering inom detaljhandeln.

Den 15 november 2011 höll Arbetsmarknadsdepartementet ett samrådsmöte med arbetsmarknadens parter.

I regleringsbrevet för 2013 gavs Arbetsmiljöverket i uppdrag att senast den 2 september 2013 lämna en redovisning till Arbetsmarknadsdepartementet angående utvecklingen av myndighetens arbete för att främja en förbättrad säkerhet vad avser risken för hot och våld inom detalihandeln.

Arbetsmiljöverket lämnade den 26 augusti 2013 en rapport till Arbetsmarknadsdepartementet om myndighetens arbete för att främja en förbättrad säkerhet vad avser risken för hot och våld inom detaljhandeln.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 30 januari 2014 att inhämta Lagrådets yttrande över de förslag som finns i *bilagorna 14–16*. Lagrådets yttranden finns i *bilagorna 17–19*. Lagrådet har lämnat lagförslagen utan erinran. I förhållande till lagrådsremissernas förslag har vissa ändringar av redaktionell karaktär gjorts.

4 Ökat fokus på arbete för vissa nyanlända invandrare

4.1 Behov av förändringar

Regeringens bedömning: Krav bör införas på att en nyanländ med en etableringsplan under vissa förutsättningar ska acceptera ett erbjudande om ett arbete.

Promemorians bedömning (Ds 2013:61): Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Ett fåtal remissinstanser ifrågasätter behovet av en förändring av etableringsuppdraget.

Skälen för regeringens bedömning: Arbetsförmedlingen ska enligt lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare (etableringslagen) upprätta en etableringsplan med insatser för att underlätta och påskynda den nyanländes etablering i Sverige. En nyanländ invandrare har rätt att få en etableringsplan inom ett år efter att han eller hon första gången folkbokfördes i en kommun. Planen ska

utformas med utgångspunkt i en kartläggning av den nyanländes utbildningsbakgrund, tidigare arbetslivserfarenhet och behov av utbildning och andra insatser. Hänsyn ska tas till den nyanländes familjesituation och hälsa. En annan utgångspunkt är vad som är bäst för den nyanländes etablering i arbetslivet på längre sikt. Det ska framgå av etableringsplanen under vilken tid den gäller, vilka aktiviteter som ingår och de olika aktiviteternas omfattning och längd. Tiden för etableringsplanens genomförande ska bestämmas med beaktande av den nyanländes behov av insatser. För att möjliggöra för den nyanlände att snabbt etablera sig på arbetsmarknaden ska planen inte omfatta längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till den enskildes bedömda behov av insatser.

Att följa etableringsplanen, dvs. delta i etableringsinsatserna, är ett villkor för att den nyanlände ska få etableringsersättning. Genom detta villkor skapas ett incitament för individen att delta aktivt i etableringsinsatserna och uppnå målet med etableringsplanen utan att det drar ut på tiden. Då rätten till etableringsplan upphör har den nyanlände inte längre rätt till fortsatta insatser enligt lagen, etableringsersättning, bostadsersättning eller etableringstillägg. Det finns i dag ingen skyldighet för en nyanländ invandrare som har en etableringsplan att tacka ja till ett erbjudande om ett arbete. Avvisandet av ett sådant erbjudande innebär inte några konsekvenser för den nyanlände. Detta är något som har uppmärksammats av Arbetsförmedlingen som har framfört till regeringen att en sådan möjlighet bör införas. Statskontoret gjorde i rapporten Etableringen av nyanlända, En uppföljning av myndigheternas etableringsreformen genomförande av (Statskontoret 2012:22) bedömningen att avsaknaden av en sådan sanktion strider mot två syften med etableringsreformen - en snabbare etablering i arbetslivet och starkare ekonomiska incitament. Stockholms universitet och Fagersta kommun ifrågasätter problemets omfattning.

En målsättning med etableringsinsatserna är att den nyanlände så snabbt som möjligt ska etablera sig på arbetsmarknaden. Det är enligt regeringens uppfattning inte förenligt med etableringsuppdragets målsättning att en nyanländ invandrare kan välja bort egenförsörjning genom arbete för att i stället vara kvar i etableringsinsatser. Det motverkar syftet med etableringsinsatserna och riskerar att undergräva legitimiteten för etableringsuppdraget. Den nyanländes ansvar att försörja sig genom eget arbete bör därför förtydligas.

Prop. 2013/14:104 4.2 Ett krav på nyanlända att acceptera erbjudet lämpligt arbete

Regeringens förslag: En etableringsplan ska upphöra att gälla när den nyanlände utan godtagbart skäl avvisar ett erbjudet lämpligt arbete, om han eller hon har arbete eller arbetssökande som huvudsaklig aktivitet enligt sin etableringsplan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vad som ska anses utgöra ett godtagbart skäl att avvisa ett erbjudet arbete och vad som ska anses vara ett lämpligt arbete.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: En majoritet av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker förslaget. Flera remissinstanser har dock haft invändningar mot att etableringsplanen omedelbart ska upphöra för det fall en person utan godtagbart skäl tackar nej till ett lämpligt arbete. Begreppen lämpligt arbete och godtagbart skäl har kritiserats av remissinstanser för att vara alltför otydliga. Stockholms universitet och Landsorganisationen i Sverige avstyrker förslaget. Örebro kommun anser att hänsyn i vissa fall ska tas till andra familjemedlemmars etablering, barn och ungdomar som har rotat sig och etablerat sig i en första kommun. Länsstyrelserna i Kronobergs län, Stockholms län och Västerbottens län anser att en alternativ konstruktion bör övervägas. kommun och Stockholms universitet Arbetsförmedlingen, Växjö framhåller att den föreslagna åtgärden på ett väsentligt sätt skiljer sig från åtgärdssystemen inom de arbetsmarknadspolitiska programmen och arbetslöshetsförsäkringen. Göteborgs kommun vill understryka att målgruppen som omfattas av etableringslagen i flera avseenden har andra förutsättningar och behov än de som omfattas av arbetslöshetsförsäkringen. Skellefteå kommun anser att en avstängning från etableringsersättning bör vara tidsbegränsad.

Skälen för regeringens förslag

Att avvisa ett arbete bör leda till att etableringsplanen upphör

Som både *Statskontoret* och *Arbetsförmedlingen* konstaterar kan en nyanländ invandrare med en etableringsplan avvisa ett erbjudet arbete utan att det leder till några ekonomiska konsekvenser eller någon annan åtgärd för honom eller henne. Inom ramen för arbetslöshetsförsäkringen gäller sedan den 1 september 2013 nya regler där den arbetssökande påförs åtgärder genom en upptrappning av åtgärder, om den arbetssökande inte uppfyller sina skyldigheter enligt arbetslöshetsförsäkringen.

En möjlighet är att även nyanlända med en etableringsplan ska påföras åtgärder enligt en modell motsvarande den som finns inom arbetslöshetsförsäkringen. Flera remissinstanser har förespråkat en sådan lösning. Den i promemorian föreslagna lösningen, att etableringsplanen ska upphöra, skiljer sig från de åtgärdstrappor som finns i arbetslöshetsförsäkringen. Arbetsförmedlingen och Länsstyrelserna i Stockholms och Västerbottens län kritiserar den föreslagna utformningen

av etableringslagen då den inte innefattar en åtgärd som utökas successivt. De anser därför att det finns en risk att åtgärden kan uppfattas som hårdare än de befintliga åtgärdsmöjligheter som finns inom andra delar av den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

Regeringen ser positivt på en ökad likhet mellan de olika regelverken. Det finns dock skäl som talar för att inte direkt överföra de bestämmelser som finns i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring till etableringslagen. Arbetslöshetsförsäkringen är en omställningsförsäkring medan etableringslagen ska underlätta och påskynda en nyanländ invandrares etablering i arbets- och samhällslivet. Målgruppen som omfattas av etableringslagen har andra förutsättningar och behov än de som omfattas av arbetslöshetsförsäkringen. Vissa personer inom denna grupp står t.ex. inte till arbetsmarknadens förfogande på samma sätt som personer inom arbetslöshetsförsäkringen. Regeringen anser också att det krävs större anpassningar av regelverket för etableringsuppdraget för att införa ett åtgärdssystem som helt motsvaras av det som finns i arbetslöshetsförsäkringen. Mot den bakgrunden är det i nuläget inte lämpligt att införa ett sådant system. Kravet på att nyanlända ska acceptera ett erbjudet arbete bör i stället utformas med utgångspunkt i etableringslagens nuvarande utformning. Det framstår som mest ändamålsenligt att införa en bestämmelse som anger att rätten till etableringsplan ska upphöra om en nyanländ avvisar ett erbjudet arbete.

Lämpligt arbete och godtagbart skäl

Regeringen anser att utgångspunkten för bedömningen enligt etableringslagen ska vara att erbjudna arbeten som är lämpliga ska accepteras. Begreppen lämpligt arbete och godtagbart skäl är centrala inom arbetslöshetsförsäkringen och anger de villkor som den arbetssökande kan ställa på ett sökt eller anvisat arbete. Villkoren kommer till uttryck i lagen om arbetslöshetsförsäkring och i de föreskrifter som Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen har meddelat om lämpligt arbete. Ledning för bedömningen kan också hämtas från den praxis om lämpligt arbete och godtagbara skäl som gäller inom arbetslöshetsförsäkringen.

Flera av remissinstanserna framför kritik mot användningen av begreppen lämpligt arbete och godtagbart skäl. Stockholms universitet, Gislaveds kommun, Tjänstemännens Centralorganisation och Socialstyrelsen önskar ett tydliggörande av begreppen. Migrationsverket understryker vikten av att rättsutvecklingen kring godtagbara skäl följs så att nyanlända med specifika skäl att tacka nej till erbjudet arbete under etableringsfasen inte hamnar i ett försörjningsstödsberoende i en kommun.

Regeringen anser att det finns ett intresse av ett tydligt och enkelt regelsystem, vilket talar för att begrepp som förekommer i olika författningar och som ska tillämpas av samma myndighet, Arbetsförmedlingen, ska ha samma innebörd. Enhetlighet i begreppsanvändningen gör det enklare både för den enskilde och för Arbetsförmedlingen. Den praxis som utvecklas i anslutning till en viss reglering kan då också användas som vägledning vid tillämpningen av andra regler där samma begrepp förekommer. Detta är inte minst viktigt vid införandet av en ny reglering vid sidan av en redan befintlig.

Socialstyrelsen understryker att det är nödvändigt att regeringen ger tydligare uttryck för vad som är ett godtagbart skäl än vad som anges i promemorian. Lärarförbundet och Sveriges läkarförbund understryker vikten av att begreppen lämpligt arbete och godtagbara skäl inte ska innebära att personer ska acceptera mindre kvalificerade arbeten. Sveriges Ingenjörer uppger att det är ett problem att ingenjörer med utländsk bakgrund bara i begränsad omfattning erbjuds lämpliga arbeten där deras kompetens tas till vara, trots att sådana arbeten finns. Regeringen delar arbetstagarorganisationernas uppfattning att det är angeläget att nyanländas tidigare utbildningar och erfarenheter tas till vara. Regeringen anser dock att det är rimligt att i princip samma villkor ska gälla för de nyanlända invandrare som står nära arbetsmarknaden som för övriga arbetssökande som avvisar ett erbjudet lämpligt arbete.

Som framhålls av Örebro kommun kan det utöver dessa förutsättningar finnas omständigheter som gör att en nyanländ invandrare inte ska behöva lämna etableringsinsatserna för ett arbete, trots att det erbjudna arbetet i sig kan anses som lämpligt. Det kan finnas godtagbara skäl att avvisa ett erbjudet lämpligt arbete. På motsvarande sätt som inom arbetslöshetsförsäkringen bör en nyanländ invandrare därför kunna hänvisa till ett godtagbart skäl att avvisa ett erbjudet lämpligt arbete. Det går inte att komma ifrån att bedömningen av vad som är godtagbara skäl måste göras individuellt och med hänsyn till de speciella förhållanden som råder i det enskilda fallet. Det är därför svårt att i generella ordalag ange vilka faktorer som ska beaktas vid bedömningen. Enligt regeringens mening måste det avgöras från fall till fall vad som i det enskilda ärendet kan anses utgöra ett godtagbart skäl. Som framhållits ovan bör ledning för bedömningen kunna hämtas från den praxis om godtagbara skäl som gäller inom arbetslöshetsförsäkringen. Även andra skäl som är mer specifika utifrån syftet med etableringslagen bör kunna utgöra ett godtagbart skäl att avvisa ett erbjudet lämpligt arbete.

Regeringen har för avsikt att följa rättsutvecklingen och kan vid behov meddela föreskrifter. Det bör därför finnas en upplysning om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vad som ska anses utgöra ett godtagbart skäl att avvisa ett erbjudet arbete och vad som ska anses vara ett lämpligt arbete.

Åtgärden bör omfatta de nyanlända som står nära arbetsmarknaden

Som redovisats ovan finns skillnader mellan personer som omfattas av arbetslöshetsförsäkringen och nyanlända som omfattas av etableringsuppdraget. Alla nyanlända som omfattas av etableringsuppdraget står inte
till arbetsmarknadens förfogande och bör heller inte omfattas av ett krav
att tacka ja till ett erbjudande om ett lämpligt arbete. Det är vidare viktigt
att pågående etableringsinsatser inte avbryts, om dessa bedöms
långsiktigt kunna stärka den nyanländes chanser till en varaktig och
långsiktig etablering på arbetsmarknaden.

Regeringen anser därför att det är angeläget att avgränsa kravet till personer som står nära arbetsmarknaden. Bedömningen av vilka som kan anses stå nära arbetsmarknaden och inte längre vara i behov av etableringsinsatser bör ta sin utgångspunkt i de aktiviteter som ingår i etableringsplanen. Arbete och arbetssökande är exempel på aktiviteter

som visar att den nyanlände redan finns på eller står nära arbetsmarknaden. Därför bör kravet att acceptera ett erbjudet lämpligt arbete gälla endast de nyanlända invandrare som arbetar eller söker arbete inom ramen för etableringsplanen. Det bör inte ha någon betydelse om arbetet i planen består av subventionerat arbete, eller vilken omfattning eller varaktighet som arbetet har. Alla typer av arbete bör beaktas vid bedömningen av om den nyanlände ska omfattas av kravet. Arbete eller arbetssökande kan emellertid förekomma som en begränsad del i en etableringsplan, även om den nyanlände har fortsatt behov av andra långsiktiga insatser. Kravet att acceptera ett erbjudet lämpligt arbete därför omfatta nyanlända vars etableringsplaner huvudsakligen består av arbete eller arbetssökande, vilket innebär mer än hälften av etableringsplanens totala omfattning.

Stockholms universitet uppger att lagförslaget riskerar att försvaga nyanländas rätt till grundläggande språkundervisning. Regeringen vill framhålla att ett upphörande av etableringsplanen inte innebär att den enskildes rätt till sfi-undervisning enligt 22 kap. 13 § skollagen (2010:800) upphör.

4.3 Möjligheten att överklaga

Regeringens förslag: Ett beslut om att etableringsplanen ska upphöra på grund av att en nyanländ utan godtagbart skäl har avvisat ett erbjudet lämpligt arbete ska kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Promemorians förslag: I promemorian anges att det är möjligt att överklaga ett beslut om att etableringsplanen upphör.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans berör frågan särskilt.

Skälen för regeringens förslag: I 17 § etableringslagen anges att beslut i fråga om rätt till etableringsplan, etableringsersättning, etableringstillägg och bostadsersättning får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. För att inte någon otydlighet ska råda bör det införas en bestämmelse om att ett beslut om att etableringsplanen ska upphöra på grund av att en nyanländ utan godtagbart skäl har avvisat ett erbjudet lämpligt arbete ska kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

5 Förlängd etableringsplan efter föräldraledighet

5.1 Behov av förändringar

Det är av stor vikt att nyanlända som har behov av insatser för att underlätta etableringen på arbetsmarknaden får ta del av etableringsinsatser så tidigt som möjligt efter invandringen. Utdragna etableringsprocesser som fördröjer arbetsmarknadsinträdet kan få långvariga negativa arbetsmarknadseffekter. Av lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare (etableringslagen) framgår att en nyanländ har rätt till en etableringsplan inom ett år från uppehållstillstånd och att etableringsplanen ska omfatta högst 24 månader. En etableringsplan ska som huvudregel omfatta aktiviteter på heltid. Aktiviteter på heltid ger utrymme för parallella aktiviteter, vilket utgör en förutsättning för att uppnå en hög kvalitet i etableringsinsatserna. Detta sammantaget ökar förutsättningarna för att de nyanlända snabbt ska kunna etablera sig på arbetsmarknaden och bli delaktiga i samhällslivet.

Det finns emellertid situationer då en nyanländ helt eller delvis är förhindrad att delta i etableringsinsatser. En nyanländ har enligt förordningen (2010:409) om etableringssamtal och etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare möjlighet att göra helt uppehåll i insatserna upp till ett år på grund av sjukdom eller vård av barn med föräldrapenning. Det innebär att den nyanlände efter sjukdom eller föräldraledighet på heltid kan fortsätta sina etableringsinsatser under motsvarande tid som han eller hon varit frånvarande. Förordningen ger också möjlighet att minska omfattningen av planen till 75, 50 eller 25 procent av heltid på grund av sjukdom eller vård av barn med föräldrapenning. I dessa fall saknas dock i dag möjlighet att förlänga etableringsplanen motsvarande den minskade omfattningen, utöver 24 månader. Detta kan innebära att den nyanlände går miste om insatser som han eller hon har behov av för att etablera sig i arbets- och samhällslivet. I syfte att underlätta för nyanlända att kunna kombinera föräldraskap med deltagande i etableringsinsatser anser regeringen att det bör införas en möjlighet att förlänga etableringsplanen för nyanlända som är föräldralediga på deltid.

5.2 Förlängd etableringsplan efter föräldraledighet på deltid

Regeringens förslag: En etableringsplan får förlängas utöver 24 månader om planen har omfattat aktiviteter på 75 procent av heltid på grund av att den nyanlände har vårdat barn med föräldrapenning enligt 12 kap. socialförsäkringsbalken. Planen får förlängas med den tid som sammantaget motsvarar tiden för vård av barn, dock högst åtta månader.

AKKA-utredningens förslag: Utredningen föreslår i den del som rör ökade möjligheter till deltagande i insatser på deltid för småbarnsföräldrar att det vid beräkningen av etableringsplanens giltighetstid ska bortses från sådan tid som föranleds av föräldraledighet och att sådan tid får uppgå till sammanlagt högst åtta månader. Utredningen föreslår att detta ska regleras på förordningsnivå. Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De remissinstanser som särskilt har yttrat sig över förslaget om ökade möjligheter till deltagande i etableringsinsatser på deltid för småbarnsföräldrar tillstyrker, ställer sig positiva till eller har inga invändningar mot förslaget i sak, bland dem Kammarrätten i Göteborg, Förvaltningsrätten i Stockholm, Migrationsverket, Socialstyrelsen, Länsstyrelsen i Stockholms län, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Västerbottens Statskontoret, Ekonomistyrningsverket, skolverk. län. Statens Skolinspektionen, Ungdomsstyrelsen, Diskrimineringsombudsmannen, Botkyrka kommun, Landskrona kommun, Skellefteå kommun, Storumans kommun, Västerås kommun, Landstinget i Kalmar län, Landstinget i Värmland, Landstinget i Uppsala län, Svenskt Näringsliv, Sveriges akademikers centralorganisation, Föreningen Skyddsvärnet, Rädda Barnen, Samarbetsorgan för etniska organisationer i Sverige, Sociala missionen och Svenska Röda Korset. Försäkringskassan och Statens folkhälsoinstitut anser att även personer som fått en reducerad etableringsplan på grund av sjukdom ska kunna få sin etableringsplan förlängd på samma sätt som föräldralediga. Borlänge kommun, Göteborgs kommun och Sveriges Kommuner och Landsting anser att även nyanlända småbarnsföräldrar som deltar i lägre omfattning än 75 procent av heltid ska kunna få en förlängd etableringsplan. Barnombudsmannen, Stockholms universitet och Arbetsförmedlingen är tveksamma till vilken effekt förslaget kommer att ha angående deltagande i etableringsinsatser, uttag av föräldraledighet och föräldrars gemensamma ansvar för barns uppfostran och utveckling. Arbetsförmedlingen anför även att det bör utredas vidare hur regelverket kan utformas för att hantera olika behov av att ta ut föräldraledighet.

Promemorians förslag (Ds 2013:69): Överensstämmer i sak med regeringens förslag. I promemorian föreslås dock att den nyanlände ska ha deltagit i aktiviteter till 75 procent av heltid för att kunna få sin etableringsplan förlängd. Promemorian har även valt att disponera lagtexten annorlunda.

Remissinstanserna: Kammarrätten i Göteborg, Förvaltningsrätten i Stockholm, Arbetsförmedlingen, Kiruna kommun, Lunds kommun, Umeå kommun och Sveriges Kommuner och Landsting har inget att erinra mot eller ställer sig bakom förslaget. Arbetsförmedlingen anser dock att möjligheten till förlängning av etableringsplanen ska finnas för en nyanländ vars plan omfattar aktiviteter på 75 procent. Arbetsförmedlingen anser även att det bör göras redaktionella förändringar i förslaget. Arbetsförmedlingen påtalar slutligen att förordningen om etableringssamtal och etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare bör revideras med anledning av förslaget.

Prop. 2013/14:104 Skälen för regeringens förslag

AKKA-utredningen föreslår att det i förordningen om etableringssamtal och etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare ska införas en bestämmelse som anger att det vid beräkningen av etableringsplanens giltighetstid ska bortses från sådan tid som den nyanlände deltar i etableringsinsatser på deltid på grund av föräldraledighet. Enligt utredningen skulle nyanlända som deltar i etableringsinsatser på deltid därmed få tillgång till insatser som motsvarar heltidsinsatser under 24 månader. AKKA-utredningens förslag skulle innebära att en förlängning av etableringsplanen är möjlig på motsvarande sätt som efter föräldraledighet på heltid. En skillnad jämfört med föräldraledighet på heltid är att den nyanlände vid föräldraledighet på deltid deltar i aktiviteter enligt en etableringsplan under föräldraledigheten. En förlängning efter föräldraledighet på deltid innebär därför att den totala tid under vilken insatser ges kommer att kunna överstiga 24 månader. Eftersom en etableringsplan enligt etableringslagen ska omfatta högst 24 månader är det inte möjligt att i förordning, som AKKA-utredningen föreslår, föreskriva att det ska bortses från tid då en person varit frånvarande på deltid på grund av vård av barn.

Mot bakgrund av att etableringslagen hindrar att en etableringsplan förlängs utöver 24 månader för nyanlända som deltar i aktiviteter på deltid, har det inom Arbetsmarknadsdepartementet utarbetats en promemoria med ett förslag till ändring i etableringslagen som möjliggör att plantiden kan förlängas utöver 24 månader för nyanlända som deltar i aktiviteter på deltid på grund av föräldraledighet. Förslaget överensstämmer i sak med AKKA-utredningens förslag, dvs. att en nyanländ som deltar i aktiviteter på deltid på grund av föräldraledighet vid behov ska kunna få tillgång till insatser som motsvarar heltidsinsatser under 24 månader.

Ökade möjligheter för nyanlända småbarnsföräldrar att ta del av etableringsinsatser

Med nu gällande bestämmelser är det inte möjligt att förlänga en etableringsplan utöver 24 månader för en nyanländ förälder som har etableringsinsatser på deltid på grund av föräldraledighet. Detta kan innebära att den nyanlände går miste om nödvändiga insatser för att kunna etablera sig i arbets- och samhällslivet. Det är enligt regeringens mening inte rimligt att en nyanländ som har etableringsinsatser på deltid på grund av föräldraledighet ska få en i praktiken kortare effektiv tid med insatser än den som väljer att göra helt avbrott i insatserna. Så som både AKKA-utredningen och promemorian har föreslagit bör det, enligt regeringens mening, införas en bestämmelse som underlättar för nyanlända att kombinera föräldraskap med deltagande i etableringsinsatser, utan att den effektiva tiden med insatser minskar. Detta är, som Landsorganisationen i Sverige påtalar, särskilt viktigt ur ett jämställdhetsperspektiv då kvinnor oftare än män är frånvarande på deltid på grund av vård av barn. Så som anges i promemorian är det inte möjligt att på förordningsnivå reglera att en etableringsplan ska kunna förlängas utöver 24 månader för en nyanländ som har etableringsinsatser på deltid på grund av föräldraledighet. Mot bakgrund av det ovan anförda bör det i

etableringslagen regleras att en etableringsplan får förlängas utöver 24 månader, om den nyanlände har etableringsinsatser på deltid på grund av föräldraledighet. *Statens folkhälsoinstitut* och *Försäkringskassan* anser att även nyanlända som minskar sitt deltagande på grund av sjukdom bör kunna få sin etableringsplan förlängd på samma sätt som föräldralediga. Syftet med förslaget är att underlätta för just nyanlända föräldrar att kunna kombinera deltagande i etableringsinsatser med föräldraskap. Regeringen tar därför i detta lagstiftningsarbete inte ställning till om andra nyanlända bör kunna få etableringsplanen förlängd.

Arbetsförmedlingen anser att möjligheten till förlängning av etableringsplanen ska finnas för en nyanländ vars plan omfattar aktiviteter om 75 procent och inte, som enligt promemorians förslag, för en nyanländ som har deltagit i aktiviteter om 75 procent. Enligt regeringens uppfattning är avsikten att nyanlända som har en etableringsplan med en omfattning på 75 procent av heltid ska kunna få sin plantid förlängd. I förtydligande syfte har därför en justering gjorts i förhållande till promemorians förslag.

Borlänge kommun, Göteborgs kommun och Sveriges Kommuner och Landsting anser att även nyanlända som har etableringsinsatser i lägre omfattning än 75 procent av heltid ska kunna få sin etableringsplan förlängd. Enligt regeringens uppfattning ger deltid med lägre omfattning än 75 procent av heltid emellertid inte tillräckligt utrymme för parallella insatser, vilket riskerar att avsevärt sänka kvaliteten i etableringsinsatserna. Detta minskar i sin tur förutsättningarna för den nyanlände att snabbt etablera sig på arbetsmarknaden och bli delaktig i samhällslivet. Möjlighet till förlängning av etableringsplanen bör därför, enligt regeringens mening, endast gälla för en nyanländ som har en etableringsplan som omfattar aktiviteter på 75 procent av heltid.

Syftet med förslaget är att en nyanländ som deltar i aktiviteter på deltid och samtidigt är föräldraledig på deltid inte ska få en kortare effektiv tid med insatser. En nyanländ som har en etableringsplan som omfattar aktiviteter på 75 procent av heltid bör få tillgång till etableringsinsatser som sammantaget motsvarar 24 månader med heltidsinsatser. En etableringsplan bör därför kunna förlängas med den tid som motsvarar tiden för vård av barn. Detta innebär att planen får förlängas med högst sex månader, om insatser ges på heltid under den tid som förlängningen avser. Alternativt bör den nyanlände kunna välja att efter föräldraledigheten, i stället för att ha aktiviteter på heltid, ha en plan som omfattar aktiviteter på 75 procent av heltid. Detta motsvarar då en förlängning med högst åtta månader. Arbetsförmedlingen anser att det på ett tydligare sätt av lagtexten bör framgå hur beräkningen av den tid som får förlängas ska gå till. Regeringens uppfattning är att den föreslagna skrivningen – dvs. att planen får förlängas med den tid som sammantaget motsvarar tiden för vård av barn, dock högst åtta månader – är tillräckligt tydlig.

Barnombudsmannen är tveksam till om en förlängning av planen med åtta månader får någon effekt på nyanlända föräldrars gemensamma ansvar för barnens uppfostran och utveckling och anser att nyanlända föräldrar bör ha möjlighet att delta i insatser under en längre period. Arbetsförmedlingen är osäker på vilken effekt förslaget kommer att få på individens deltagande i insatser och uttag av föräldraledighet. Möjligen

kan förslaget, enligt myndigheten, leda till att föräldrar som i dag deltar i etableringsinsatser på heltid väljer att gå ned i omfattning. *Stockholms universitet* anför att förslaget inte nödvändigtvis kommer att ha den önskade effekten. Så som *Göteborgs kommun* och *Lunds kommun* anför, bör förslaget enligt regeringens mening bidra till ökad flexibilitet och därmed kunna leda till att föräldrar i högre utsträckning kan komma att utnyttja möjligheten till partiell föräldraledighet under etableringstiden. Detta kan enligt regeringens uppfattning också bidra till att föräldrar i större omfattning tar ett gemensamt ansvar för barnen. Eftersom själva syftet med förslaget är att en nyanländ ska kunna kombinera etableringsinsatser med föräldraledighet, ser regeringen inga problem, till skillnad från *Arbetsförmedlingen*, med att en nyanländ väljer att gå ned i tid med etableringsinsatser för att vara föräldraledig.

Arbetsförmedlingen anser att det bör utredas hur regelverket kan utformas för att hantera olika behov av att ta ut föräldraledighet. Regeringen avser inte, utöver vad som nu föreslås, att i detta lagstiftningsarbete utreda hur regelverket ytterligare kan utformas för att tillgodose olika behov av att ta ut föräldraledighet.

Redaktionella ändringar och följdändringar

Bestämmelsen om möjlighet till förlängning av etableringsplanen som nu föreslås bör ses som ett undantag till bestämmelsen om att planen ska omfatta högst 24 månader. För att förtydliga detta bör bestämmelsen om plantidens maximala längd finnas i samma paragraf som undantagsbestämmelsen. Följden blir att en paragraf uteslutande reglerar planens innehåll, medan en annan huvudsakligen reglerar planens omfattning. Regeringen delar *Arbetsförmedlingens* uppfattning att promemorians lagtext, när det gäller planernas omfattning, för tydlighetens skull kan disponeras på ett annat sätt.

Arbetsförmedlingen påtalar att förordningen om etableringssamtal och etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare bör revideras i och med förändringarna i etableringslagen, t.ex. bestämmelsen om att etableringsplanen högst får omfatta 24 kalendermånader. Regeringen avser att i kommande förordningsarbete göra nödvändiga följdändringar med anledning av förslaget.

6 Avveckling av sfi-bonus

6.1 Behov av förändringar

Den prestationsbaserade stimulansersättningen inom utbildning i svenska för invandrare, sfi-bonusen, infördes den 1 september 2010 (prop. 2009/10:188 Nationell sfi-bonus). Målsättningen med sfi-bonusen är att förkorta tiden i utbildningen i svenska för invandrare, sfi, så att deltagarna snabbare ska kunna etablera sig på arbetsmarknaden. Målgruppen för sfi-bonusen är vissa nyanlända invandrare, i huvudsak flyktingar och andra skyddsbehövande, deras anhöriga och personer som beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning. Personerna ska vara

mellan 18 och 65 år. Gäststuderande och arbetskraftsinvandrare omfattas Prop. 2013/14:104 inte av möjligheten att få sfi-bonus.

För att sfi-bonus ska beviljas ska den studerande ha uppnått godkänt resultat på sin kurs inom 12 månader från det att utbildningen startade, dock senast 15 månader från den dag då den nyanlände första gången folkbokfördes i en kommun.

En försöksverksamhet med sfi-bonus pågick mellan den 1 juli 2009 och den 30 juni 2010 och omfattade, med några undantag, samma målgrupp som den nationella lagen om sfi-bonus. Under försöksverksamheten fick 13 slumpvis utvalda kommuner rätten att erbjuda sfibonus om upp till 12 000 kronor till studerande som klarade kursmålen inom angivna tidsgränser. Samtidigt tillfördes i ett antal kontrollkommuner bidrag för kvalitetshöjande insatser inom sfi. Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering inkom i december 2012 till regeringen med en utvärdering av försöks-verksamheten (Ekonomiska drivkrafter och studieresultat – effekter av Sfi-bonus, rapport 2012:27). Resultaten från utvärderingen pekar på att sfi-bonusen haft en marginell effekt på studieresultaten. De uppskattade effekterna har varit större för yngre än för äldre, men likartade för kvinnor och män. Analysen pekar också på att effekterna varit större för låg- och medelutbildade än för högutbildade. Institutet manar dock till försiktighet vid tolkningen av resultatet då det finns mönster som studien inte kan förklara.

Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering uppskattar att som en följd av bonusen har det varit 3 av 100 personer som fullföljt en sfi-kurs inom tidsgränsen för bonus som annars inte hade gjort det.

Mot bakgrund av de resultat som framkommit vid utvärderingen av försöksverksamheten med sfi-bonus, finns det enligt regeringen skäl att överväga huruvida systemet med sfi-bonus bör avvecklas.

6.2 Prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska inte längre lämnas

stimulans-**Regeringens förslag:** Lagen om prestationsbaserad ersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska upphöra att gälla vid utgången av juli 2014.

Detsamma ska gälla för lagen om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare.

Promemorians förslag (Ds 2013:61): Överensstämmer i sak med regeringens förslag. I promemorian föreslås dock att lagarna ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2014.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker förslaget, ställer sig positiva till eller har inga invändningar mot förslaget, däribland Kammarrätten i Stockholm, Migrationsverket, Försäkringskassan, Socialstyrelsen, Statens skolverk, Arbetsför-

medlingen, Länsstyrelsen i Stockholms län, Borlänge kommun, Eskilstuna kommun, Malmö kommun, Stockholms kommun, Göteborgs kommun, Sveriges Kommuner och Landsting samt Landsorganisationen i Sverige. Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering tar inte ställning till promemorians förslag men anser att beskrivningen av resultaten av institutets utvärdering i vissa fall tenderar att vara missvisande. Strömsunds kommun avstyrker som enda remissinstans förslaget och anför att kommunens uppfattning är att sfibonusen bidragit till mer positiva effekter än dem som redovisats i institutets utvärdering av försöksverksamheten.

Skälen för regeringens förslag

Avveckling av systemet med sfi-bonus

I promemorian föreslås att systemet med sfi-bonus avvecklas eftersom bonusen haft små effekter. *Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering* anser att promemorians beskrivning av resultaten från utvärderingen av försöksverksamheten med sfi-bonus i vissa fall tenderar att vara missvisande. I promemorian anges att resultaten av institutets utvärdering pekar på att sfi-bonusen endast visat positiv effekt på studieresultaten i en kommun, Stockholms, och att inga effekter har kunnat påvisas i de övriga deltagande kommunerna. Institutet anser dock att det kan ses som vinklat att lyfta fram att studien endast finner effekter i 1 av 13 försökskommuner.

Regeringen noterar att resultatet av institutets utvärdering av försöksverksamheten med sfi-bonus inte entydigt tillåter slutsatsen att endast Stockholms kommun kunnat uppvisa positiva studieresultat. Regeringen konstaterar dock att försöksverksamheten inte kunnat visa någon genomsnittlig effekt i övriga försökskommuner och att Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering i utvärderingen har uppskattat att som en följd av bonusen endast 3 av 100 personer fullföljt en sfi-kurs inom tidsgränsen för bonus som annars inte hade gjort det. Dessutom tillstyrker en majoritet av de kommuner som inkommit med remissvar förslaget att avveckla sfi-bonusen. Ett flertal av dem bekräftar också att sfi-bonusen haft ingen eller mycket liten effekt på studieresultaten. Örebro kommun, Sollefteå kommun och Växjö kommun framhåller följaktligen att sfi-bonusen inte haft någon effekt på studieresultaten bland deltagarna i sfi, medan Göteborgs kommun påpekar att kommunens erfarenheter av sfi-bonusens effekter överensstämmer med de slutsatser som presenteras av Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering i sin utvärdering av försöksverksamheten med sfi-bonus.

Regeringens uppfattning är att sfi-bonusen inte har haft den effekt på studietiden som varit avsedd. Den statsfinansiella kostnad, som uppstått för dem som skulle ha uppnått betyget godkänt även utan en särskild stimulans, uppvägs inte av den samhällsekonomiska vinsten av den begränsade effekt på resultatet för den som studerar sfi som bonusen haft. Kostnaden för sfi-bonusen är således inte motiverad i förhållande till den mycket marginella effekt som bonusen haft på studietiderna för deltagare i sfi. Av omsorg om statsfinanserna bör därför sfi-bonusen avvecklas. Det innebär att lagen (2010:538) om prestationsbaserad

stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare bör Prop. 2013/14:104 upphävas.

Länsstyrelserna i Kronobergs län och Västerbottens län förordar att medlen som i dag är avsatta för sfi-bonus vid en avveckling i stället bör användas för att förstärka utbildningen i svenska för invandrare, t.ex. genom satsningar på studiehandledning på modersmålet för vuxna nyanlända. Sveriges akademikers centralorganisation och Tjänstemännens Centralorganisation anser att de medel som sparas i och med sfi-bonusens avveckling i stället bör användas för bl.a. kompetensutveckling hos sfi-lärarna. Tjänstemännens Centralorganisation föreslår också att den ersättning som utgår till kommunerna för administrativa kostnader vid en avveckling av sfi-bonusen i stället används till att investera i sfi-verksamheten på kommunal nivå. Örebro kommun anser att de medel som frigörs i och med en avveckling av sfi-bonusen bör användas till andra förstärkningar med mer direkt koppling till det pedagogiska eller arbetsmarknadsinriktade arbetet inom sfi.

Regeringen anser att det saknas förutsättningar att inom ramen för detta lagstiftningsärende behandla frågor om hur de medel som frigörs i och med avvecklingen av sfi-bonusen bäst används.

Stockholms kommun och Stockholms universitet framför att det bör undersökas om det med andra metoder är möjligt att effektivisera språkinlärningen och förbättra bl.a. genomströmningen inom sfiundervisningen.

Regeringen anser att det är viktigt att undervisningen inom sfi, tillsammans med andra insatser för nyanlända invandrare, utformas på sådant sätt att nyanlända invandrare snabbt kan lära sig svenska och etablera sig på arbetsmarknaden. Det saknas dock förutsättningar att inom ramen för detta lagstiftningsarbete undersöka andra metoder för att bl.a. förbättra genomströmningen inom sfi.

Avveckling av lagen om försöksverksamhet med sfi-bonus

Enligt 2 § lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare ska vissa kommuner lämna sfi-bonus till vissa nyanlända invandrare. Målgruppen omfattar med några undantag de nyanlända som omfattas av den nationella lagen om sfi-bonus. Försöksverksamheten tillämpades en begränsad tid och omfattade de nyanlända som för första gången folkbokfördes i en kommun mellan den 1 juli 2009 och den 30 juni 2010. Sfi-bonus lämnades om den nyanlände uppnått minst betyget Godkänt på någon av studievägarna som anges i 3 § inom 12 månader från det att erbjuden utbildning började, dock senast inom 15 månader från den dag personen folkbokfördes i en kommun. En ansökan om sfi-bonus ska enligt 8 § ha kommit in till kommunen där den sökande är folkbokförd inom tre månader från den dag då minst betyget Godkänt har uppnåtts. Av de ovan angivna tidsfristerna följer att den senaste tidpunkten vid vilken en ansökan om sfi-bonus enligt denna lag kunde göras, var den 30 september 2011. Lagen kan alltså inte tillämpas och bör därför upphävas.

Prop. 2013/14:104 6.3 Följdändringar med anledning av att sfibonusen avvecklas

Regeringens förslag: Den bestämmelse i inkomstskattelagen ska upphävas som innebär att ersättning enligt lagen om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare inte ska tas upp till beskattning.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Av de remissinstanser som särskilt har yttrat sig över förslaget tillstyrker Socialstyrelsen, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Skatteverket, Malmö kommun och Storumans kommun förslaget. Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslaget. Kammarrätten i Stockholm, Länsstyrelsen i Stockholms län, Arbetsförmedlingen, Arvika kommun, Forshaga kommun och Nässjö kommun har inget att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Lagen om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare föreslås upphävas. Mot bakgrund av detta behövs inte längre någon bestämmelse i inkomstskattelagen (1999:1229) som föreskriver att sådan ersättning inte ska tas upp till beskattning.

7 Samhällsorientering för familjemedlemmar till innehavare av EU-blåkort

Regeringens förslag: Samhällsorientering ska erbjudas nyanlända invandrare som har beviljats uppehållstillstånd som familjemedlemmar till en utlänning som har beviljats arbets- och uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning.

Promemorians förslag (Ds 2013:69): Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De remissinstanser som har yttrat sig över förslaget tillstyrker, ställer sig positiva till eller har inget att erinra mot förslaget, bland dem *Migrationsverket*, *Länsstyrelsen i Jönköping*, *Arbetsförmedlingen*, *Kiruna kommun*, *Lunds kommun*, *Umeå kommun*, *Västerås kommun* och *Sveriges Kommuner och Landsting*.

Skälen för regeringens förslag: Av lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare (etableringslagen) framgår att det finns en skyldighet för kommuner att erbjuda samhällsorientering till nyanlända som omfattas av lagen. Etableringslagen omfattar bl.a. flyktingar och andra skyddsbehövande och under vissa förutsättningar deras anhöriga.

Genom lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare utvidgades målgruppen för samhällsorientering till att gälla även vissa andra nyanlända som inte redan genom etableringslagen hade

rätt till samhällsorientering. Målgruppen för utvidgningen var främst Prop. 2013/14:104 nyanlända anhöriginvandrare som är tredjelandsmedborgare, med undantag för nyanlända som går i gymnasieskola eller är medborgare i ett land som är anslutet till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz.

I propositionen Utvidgad målgrupp för samhällsorientering samt ett kunskapsunderlag och en analys om integrationens tillstånd och utveckling (prop. 2012/13:63), uttalade regeringen att anhöriginvandrare som är tredjelandsmedborgare kan anses tillhöra den grupp som har störst behov och nytta av samhällsorientering. I denna grupp ingår exempelvis familjemedlemmar till personer som beviliats uppehållstillstånd för arbete. Regeringen uttalade i samma proposition att den, efter genomförandet av rådets direktiv 2009/50/EG av den 25 maj 2009 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (blåkortsdirektivet), skulle ta ställning till om lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare även ska omfatta anhöriginvandrare med uppehållstillstånd som familjemedlem till en innehavare av EU-blåkort.

Den 1 augusti 2013 trädde nya 6 a kap. i utlänningslagen (2005:716) om EU-blåkort i kraft. Genom genomförandet av blåkortsdirektivet i svensk rätt, har ett nytt regelsystem för inresa och vistelse för personer med högkvalificerad anställning och deras familjemedlemmar införts i utlänningslagen, parallellt med de nationella bestämmelserna om arbetskraftsinvandring. Den som uppfyller kraven för såväl EU-blåkort som nationellt uppehållstillstånd och arbetstillstånd för en högkvalificerad anställning kan därför välja vilket tillstånd han eller hon vill ha. Detta innebär att vissa anhöriga till arbetskraftsinvandrare som tidigare skulle ha fått uppehållstillstånd enligt de nationella reglerna kan komma att falla bort från målgruppen för samhällsorientering, om målgruppen inte anpassas. För att intentionen att ge nyanlända förutsättningar för egenförsörjning och stärka deras aktiva deltagande i samhälls- och arbetslivet fortsatt ska gälla, bör det göras en ändring i lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare så att kommunernas skyldighet att erbjuda samhällsorientering även omfattar familjemedlemmar till innehavare av EU-blåkort.

Genom en sådan ordning kan en familjemedlem till en utländsk arbetstagare få tillgång till samhällsorientering, oavsett på vilken grund den som han eller hon åberopar anknytning till har beviljats uppehållstillstånd. Såsom Arbetsförmedlingen och Sveriges Kommuner och Landsting anför är den föreslagna ändringen ett naturligt steg efter genomförandet av blåkortsdirektivet, och regeländringen säkerställer att vissa anhöriga till arbetskraftsinvandrare även i fortsättningen kan få samhällsorientering.

8

Förtydligande i föräldraledighetslagen

Regeringens förslag: Det förtydligas att särregleringen för adoptivföräldrar enbart avser ledighet som inte är beroende av att föräldrapenning betalas ut.

Promemorians förslag: Överensstämmer i sak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De remissinstanser som har yttrat sig över förslaget tillstyrker eller lämnar det utan erinran. Barnombudsmannen och Sveriges akademikers centralorganisation ställer sig positiva till att föräldraledighetslagen (1995:584) justeras så att det tydligare framgår att adoptivföräldrar har rätt till hel ledighet från sin anställning för vård av barn medan föräldrapenning betalas ut. Sveriges Kommuner och Landsting påtalar att förslaget uteslutit den nuvarande skrivningen i det första stycket, att rätt till ledighet gäller oavsett om föräldern får föräldrapenning eller inte, och anser att denna skrivning bör kvarstå. Sveriges Kommuner och Landsting framhåller att det utan denna skrivning finns risk att det blir otydligt för arbetsgivare på vilka olika grunder som har rätt till föräldraledighet från Adoptionscentrum frågar sig om det blivit ett tryckfel i det första stycket då den föreslagna lydelsen är identisk med den nuvarande i fråga om tidsgränsen.

Skälen för regeringens förslag: Regler om arbetstagares rätt till ledighet från sin anställning för vård av barn finns i föräldraledighetslagen. I 5 § regleras två olika former av ledighet, dels ledighet till dess barnet är 18 månader, dels ledighet under tid när en förälder får föräldrapenning. Den senare ledigheten innebär att en arbetstagare har rätt till ledighet när föräldrapenning utbetalas. Ledighetsrätten beror i det fallet på när föräldrapenning utgår enligt reglerna i socialförsäkringsbalken. När det gäller regeln om de 18 månadernas ledighet utan föräldrapenning finns en särskild regel som gäller vid adoption och som syftar till att adoptivföräldrar ska få rätt till ledighet i samma omfattning som biologiska föräldrar. Reglerna innebär att arbetstagare som har adopterat ett barn eller tagit emot ett barn i avsikt att adoptera det har rätt till ledighet under 18 månader från den tidpunkt då arbetstagaren fått barnet i sin vård. För att undvika att adoptivföräldrar ska få rätt till ledighet i 18 månader även när de adopterar ett äldre barn finns en regel om att förälderns rätt till sådan ledighet upphör när barnet har fyllt åtta år eller vid den senare tidpunkt då barnet har avslutat sitt första skolår.

Det finns däremot ingen särskild regel i föräldraledighetslagen om vilken ålder barnet ska ha för att föräldern ska ha rätt att vara ledig med föräldrapenning. Detta följer i stället av socialförsäkringsbalkens reglering av förmånstiden för föräldrapenning.

Som föräldraledighetslagen i dag är utformad kan den dock felaktigt tolkas som att adoptivföräldrars rätt till ledighet upphör när barnet fyller åtta år eller vid den senare tidpunkt barnet har slutat sitt första skolår även när det gäller ledighet med föräldrapenning. Lagen bör därför justeras. Regler om rätt till ledighet utan föräldrapenning bör finnas i första stycket och av dessa bör framgå vad som gäller i det avseendet för

både biologiska föräldrar och för adoptivföräldrar. Genom en sådan omstrukturering av paragrafen blir det tydligt att rätten, enligt andra stycket, till hel ledighet medan en förälder får hel föräldrapenning gäller på samma sätt för alla föräldrar.

Sveriges Kommuner och Landsting anser att bestämmelsen blir otydlig om den nuvarande skrivningen i det första stycket, att rätt till ledighet gäller oavsett om föräldern får föräldrapenning eller inte tas bort. Regeringen får med anledning av detta anföra följande. Att rätten till ledighet i 18 månader inte förutsätter att föräldrapenning utbetalas, framgår tydligt av den föreslagna lagtexten. Den föreslagna justeringen av paragrafen innebär att bestämmelserna om hel ledighet utan föräldrapenning samlas i ett stycke. I det stycket regleras också den särskilda tidsgräns inom vilka adoptivföräldrar har rätt till sådan ledighet. För att minska risken att bestämmelsen tolkas som att den särskilda tidsgränsen även gäller för hel ledighet med föräldrapenning bör inte ledighet med föräldrapenning alls nämnas i detta stycke.

Adoptionscentrum frågar sig om det blivit ett tryckfel i det första stycket då den föreslagna lydelsen är identisk med den nuvarande i fråga om tidsgränsen, dvs. åtta år eller den senare tidpunkt då barnet har avslutat det första skolåret. Som nämnts ovan är avsikten med förslaget till justering av lagtexten enbart att förtydliga det som redan gäller. En adoptivförälders rätt att vara ledig i 18 månader utan föräldrapenning från den tidpunkt då han eller hon fick barnet i sin vård är nämligen begränsad i de fall då det inte är ett helt litet barn som adopteras. I sådant fall upphör rätten till ledighet när barnet fyller åtta år eller vid den senare tidpunkt barnet har slutat sitt första skolår. Förslaget syftar inte till att ändra den tidsgränsen.

9 Sammanläggning av sjukperioder enligt lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete

Regeringens förslag: Vid beräkning av hur lång tid en arbetstagare har haft nedsatt arbetsförmåga ska dagar i sjukperioder läggas samman enligt 27 kap. 51 § socialförsäkringsbalken.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag. **Remissinstanserna:** Arbetsgivarverket och Sveriges akademikers centralorganisation tillstyrker förslaget. Arbetsdomstolen, Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, Sveriges Kommuner och Landsting och Tjänstemännens Centralorganisation har ingen invändning mot förslaget. Svenskt Näringsliv anser att lagen bör ändras på samma sätt som gjorts i socialförsäkringsbalken, men att bestämmelsen bör innehålla de materiella regler som ger rätt till ledighet. Företagarna och Landsorganisationen i Sverige har avstått från att yttra sig.

Prop. 2013/14:104 Skälen för regeringens förslag

I lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete regleras under vilka förutsättningar sådan rätt till ledighet föreligger. Syftet med lagen är att underlätta för sjukskrivna arbetstagare att prova annat arbete och därmed att återgå i arbete.

Lagen innebär att en arbetstagare har rätt att vara ledig från sin anställning för att på grund av sjukdom prova annat arbete. Som villkor för ledigheten gäller att arbetstagaren på grund av sjukdom dels har haft nedsatt arbetsförmåga i förhållande till sitt vanliga arbete, eller till annat lämpligt arbete som arbetsgivaren tillfälligt erbjudit arbetstagaren, under en period om minst 90 dagar, dels har ingått ett anställningsavtal med en annan arbetsgivare under tiden från och med dag 91 till och med dag 180 av sjukperioden.

Behovet av att ändra lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete

I 2 § andra stycket nämnda lag anges hur beräkning ska ske av hur lång tid arbetstagaren har haft nedsatt arbetsförmåga. Enligt vad som anges där ska dagar i sjukperioder läggas samman, om arbetstagaren antingen har förvärvsarbetat under en period om mindre än 90 dagar mellan sjukperioderna, eller inte har förvärvsarbetat alls mellan sjukperioderna. Denna bestämmelse har utformats i enlighet med vad som följde av motsvarande reglering i den numera upphävda lagen om allmän försäkring (se prop. 2007/08:151 s. 16 f.). Sedan den lagen upphävts finns bestämmelsen om sammanläggning av sjukperioder i 27 kap. 51 § socialförsäkringsbalken.

Den 1 januari 2014 trädde en ny bestämmelse i socialförsäkringsbalken om sammanläggning av sjukperioder i kraft (se prop. 2012/13:169, bet. 2012/13:SfU16, rskr. 2013/14:4). Enligt den bestämmelsen ska dagar i sjukperioder läggas samman om färre än 90 dagar förflutit mellan sjukperioderna. Vid beräkning av antalet dagar ska det bortses från dagar under vilka den försäkrade har deltagit i det arbetsmarknadspolitiska programmet arbetslivsintroduktion och fått aktivitetsstöd eller utvecklingsersättning.

Det är lämpligt att regleringen av sammanläggning av sjukperioder i ledighetslagen korresponderar med motsvarande regler i socialförsäkringsbalken. Eftersom en ny bestämmelse i socialförsäkringsbalken om sammanläggning av sjukperioder trädde i kraft den 1 januari 2014 behöver ledighetslagen ändras på motsvarande sätt.

Svenskt Näringsliv anser att bestämmelsen bör innehålla de materiella regler som ger rätt till ledighet för att lagen ska bli enklare att tillämpa. Regeringen delar inte den bedömningen, utan anser att det är mer angeläget att framtida ändringar i socialförsäkringsbalken om sammanläggning av sjukperioder automatiskt slår igenom i ledighetslagen. Regeringen anser därför att ändringen bör göras genom en hänvisning till bestämmelsen om sammanläggning av sjukperioder i socialförsäkringsbalken.

10 Sluten kontanthantering i detaljhandeln

Riksdagen fattade den 10 mars 2011 beslut om att i enlighet med arbetsmarknadsutskottets förslag (betänkande 2010/11: AU3) tillkännage för regeringen som sin mening att initiativ borde tas att tillsammans med arbetsmarknadens parter utforma ett förslag till lag om sluten kontanthantering inom detaljhandeln.

Den 15 november 2011 höll Arbetsmarknadsdepartementet ett samrådsmöte med arbetsmarknadens parter. Vid mötet blev det tydligt att arbetsgivar- och arbetstagarparterna inte var eniga i frågan om det borde införas en lagreglering om sluten kontanthantering i detaljhandeln. Arbetstagarsidan var för en lagreglering medan arbetsgivarsidan var emot. Detta har också framgått av skrivelser som därefter kommit in till departementet från Landsorganisationen i Sverige, Svenskt Näringsliv, Svensk Handel, Arbetsgivarföreningen KFO, Företagarna och Butikerna.

Då arbetsmarknadens parter gjorde olika bedömningar beträffande lämpligheten i att lagreglera frågan blev det nödvändigt att närmare undersöka behovet av ny lagstiftning. Det behövde bl.a. utredas om relevanta krav kan ställas med befintligt författningsstöd och hur utvecklingen på området mer allmänt ser ut. I regleringsbrevet för 2013 gavs därför Arbetsmiljöverket i uppdrag att senast den 2 september 2013 redovisning till Regeringskansliet (Arbetsmarknadsdepartementet) angående utvecklingen av myndighetens arbete för att främja en förbättrad säkerhet vad avser risken för hot och våld inom detaljhandeln. I detta sammanhang skulle myndigheten även bedöma och teknikutveckling som hänsvn till den sker kontanthantering. Redovisningen skulle i första hand avse myndighetens föreskrifts- och inspektionsverksamhet.

Arbetsmiljöverket lämnade den 26 augusti 2013 en rapport till Arbetsmarknadsdepartementet om myndighetens arbete för att främja en förbättrad säkerhet vad avser risken för hot och våld inom detaljhandeln.

I rapporten gör Arbetsmiljöverket bedömningen att när det är relevant att ställa krav på sluten kontanthantering finns det redan möjlighet att ställa det kravet utifrån befintlig lagstiftning. De föreskrifter som finns bedöms vara användbara och fungera bra i sin nuvarande utformning. Inom ramen för nuvarande tillsyn ställs krav på sluten kontanthantering utifrån behoven på den enskilda arbetsplatsen. Arbetsmiljöverket inspekterar regelbundet arbetsplatser inom detaljhandeln där anmälningar om olyckor och tillbud avseende hot och våld gjorts. Arbetsmiljöverket gör även riktad tillsyn på området.

Arbetsmiljöverket lämnar i rapporten också en redogörelse för den övergripande utvecklingen på området av vilken bl.a. framgår att antalet anmälda rån ökar trots utvecklingen mot allt mindre kontanter i samhället. Detta kan enligt Arbetsmiljöverket bero bl.a. på att andra värdeföremål än kontanter tar över och på att ett gott arbetsmiljöarbete ökar anmälningsbenägenheten. Det framhålls också att rånriskerna varierar. Det finns regionala skillnader och skillnader mellan små och stora butiker. När det gäller tekniken för kontanthantering anser leverantörerna enligt Arbetsmiljöverket att denna inte kan utvecklas så mycket mer.

Arbetsmiljöverket beskriver vidare i rapporten hur samråd sker med arbetsmarknadens parter för att tillgodose en god arbetsmiljö i detaljhandeln. Som ett exempel på lämpliga initiativ på området anförs möjligheten att i samråd med arbetsmarknadens parter göra en vägledning till detaljhandeln som beskriver vilka faktorer som avgör när krav på sluten kontanthantering ska ställas.

Regeringen anser att det är mycket angeläget att minska antalet hot och rån i detaljhandeln. Regeringen anser därför att Arbetsmiljöverkets förslag om att i samråd med arbetsmarknadens parter ta fram en sådan vägledning bör påbörjas snarast.

Mot bakgrund av tillsynsmyndighetens rapport, särskilt bedömningen att relevanta krav kan ställas med befintligt författningsstöd, anser regeringen att det inte är motiverat att arbeta vidare mot ett lagförslag om sluten kontanthantering i detaljhandeln. Regeringen avser därför inte att vidta ytterligare åtgärder. Regeringen avser dock att följa upp i vilken utsträckning åtgärder med befintligt författningsstöd verkligen förebygger risker för rån och hot i detaljhandeln och därmed förbättrar säkerheten och arbetsmiljön för de butiksanställda.

11 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

11.1 Lagen om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 augusti 2014. Bestämmelserna i 9 § i sin äldre lydelse ska dock fortfarande gälla för sådant förhållande som inträffar före lagens ikraftträdande.

Promemoriornas förslag: I promemoriorna föreslås att ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2014.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt över förslagen.

Skälen för regeringens förslag: De föreslagna lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt.

Etableringsplanen bör inte upphöra att gälla för fall då den nyanlände har avvisat ett erbjudet lämpligt arbete innan lagen har trätt i kraft, men då ärendet prövats först efter ikraftträdandet. Av den anledningen bör det finnas en övergångsbestämmelse som anger att förhållanden före lagens ikraftträdande inte ska kunna leda till att rätten till etableringsplan upphör.

Några övergångsbestämmelser bedöms inte vara nödvändiga för den del som avser förlängning av etableringsplan efter föräldraledighet.

11.2 Lagen om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare

Regeringens förslag: Den upphävda lagen ska fortfarande gälla för den som har avslutat utbildning i svenska för invandrare senast den 31 juli 2014.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att den upphävda lagen ska fortsätta gälla för den som har avslutat utbildning i svenska för invandrare senast den 30 juni 2014.

Remissinstanserna: Av de remissinstanser som särskilt har yttrat sig över förslaget tillstyrker Socialstyrelsen, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Malmö kommun och Storumans kommun förslaget. Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslaget. Kammarrätten i Stockholm, Länsstyrelsen i Stockholms län, Arbetsförmedlingen, Arvika kommun, Eskilstuna kommun, Forshaga kommun och Nässjö kommun har inget att invända mot förslaget. Statens skolverk lämnar synpunkter på utformningen av förslaget. Gislaveds kommun bedömer att ett förtydligande om övergångsbestämmelser behövs, men lämnar inte någon ytterligare förklaring eller motivering till sin kommentar i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 7 § lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska en ansökan om sfi-bonus ha kommit in till kommunen där den nyanlände är folkbokförd inom tre månader från den dag då den nyanlände uppnådde betyg för godkänt resultat enligt 2 §. Det är rimligt att en nyanländ, som har deltagit i utbildning och uppfyller villkoren för att vara berättigad till sfi-bonus senast när lagen upphävs, har fortsatt möjlighet att ansöka om ersättning i den ordning som lagen anger. En övergångsbestämmelse om att den upphävda lagen ska gälla för den som avslutat sin sfi-utbildning senast den 31 juli 2014 bör därför införas.

Statens skolverk framför att det är viktigt att förutsättningarna för elever i pågående utbildning inte ändras under utbildningens gång. En av förutsättningarna för sfi-bonus är att betyg för godkänt resultat måste ha uppnåtts inom tolv månader från det att utbildningen startade. Skolverket anser därför att elever som redan påbörjat utbildningen behöver ges möjlighet att också uppnå villkoren och ansöka om sfi-bonus.

Regeringen anser att den föreslagna övergångsbestämmelsen utgör en skälig avvägning mellan å ena sidan intresset av att avveckla en åtgärd som inte uppnår sitt syfte och som dessutom ur ett statsfinansiellt synsätt inte kan motiveras, och å andra sidan de intressen som deltagare i sfi har av att få möjlighet till sfi-bonus.

11.3 Inkomstskattelagen

Regeringens förslag: Bestämmelsen i inkomstskattelagen om att ersättning enligt lagen om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare inte ska tas upp, ska upphöra att gälla vid utgången av juli 2014. Den äldre bestämmelsen ska fortfarande gälla för ersättning som lämnats enligt den upphävda lagen om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att bestämmelsen i inkomstskattelagen om att ersättning enligt lagen om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare inte ska tas upp, ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2014 och tillämpas första gången vid 2016 års taxering.

Remissinstanserna: Av de remissinstanser som särskilt har yttrat sig över förslaget tillstyrker Socialstyrelsen, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Malmö kommun och Storumans kommun förslaget. Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslaget. Kammarrätten i Stockholm, Länsstyrelsen i Stockholms län, Arbetsförmedlingen, Arvika kommun, Eskilstuna kommun, Forshaga kommun och Nässjö kommun har inget att invända mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Lagen om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare föreslås upphävas den 31 juli 2014. Vid samma tidpunkt bör också bestämmelsen i inkomstskattelagen (1999:1229) som föreskriver att sådan ersättning inte ska tas upp till beskattning upphävas.

Sfi-bonus, som med tillämpning av den i avsnitt 10.2 föreslagna övergångsbestämmelsen har betalats ut med stöd av den upphävda lagen, bör dock inte tas upp till beskattning. Därför bör den äldre bestämmelsen fortfarande gälla för ersättning som lämnats enligt den upphävda lagen.

Regeringens förslag skiljer sig från promemorians förslag. I och med skatteförfarandelagen (2011:1244) har den strikt kalenderårsbundna taxeringen och begreppet taxeringsår försvunnit. Regeringens förslag har således utformats för att stämma överens med skatteförfarandelagen.

11.4 Lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

Regeringens förslag: Lagändringen ska träda i kraft den 1 augusti 2014 och tillämpas på nyanlända som folkbokförs för första gången i en kommun efter utgången av juli 2014.

Promemoriornas förslag: I promemorian föreslås att lagändringen ska träda i kraft den 1 juli 2014 och tillämpas på nyanlända som folkbokförs för första gången i en kommun efter utgången av juni 2014.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt över förslaget.

Prop. 2013/14:104

Skälen för regeringens förslag: Den föreslagna lagändringen bör träda i kraft så snart som möjligt. Bestämmelsen bör tillämpas på dem som folkbokförs för första gången i en kommun vid tidpunkten för lagens ikraftträdande eller senare. Det bedöms inte finnas något behov av övergångsbestämmelser.

11.5 Föräldraledighetslagen

Regeringens förslag: Lagändringen ska träda i kraft den 1 augusti 2014.

Promemoriornas förslag: I promemorian föreslås att lagändringen ska träda i kraft den 1 januari 2014.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Ändringen bör träda i kraft så snart som möjligt.

11.6 Lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete

Regeringens förslag: Lagändringen ska träda i kraft den 1 augusti 2014.

Ändringen ska tillämpas första gången när en sjukperiod har påbörjats den 1 augusti 2014 eller senare. Vid bedömningen av om dagar i denna sjukperiod ska läggas samman med dagar i en tidigare sjukperiod, ska även sjukperioder som har infallit före ikraftträdandet beaktas.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag. **Remissinstanserna:** Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Ändringen i lagen bör träda i kraft så snart som möjligt.

Det bör anges i en övergångsbestämmelse hur beräkning av sjukperioder ska ske för de sjukfall som pågår vid tidpunkten för ikraftträdandet. Vidare bör framgå om tidigare sjukperioder som har infallit före ikraftträdandet ska beaktas vid denna beräkning.

12 Konsekvenser

12.1 Ökat fokus på arbete för vissa nyanlända invandrare

Konsekvenser för nyanlända

Förslaget syftar till att fler nyanlända ska få arbete genom ökat fokus på arbete och att incitamentet till arbete i etableringsuppdraget stärks. Förändringen innebär även att det blir tydligare vad som förväntas av den enskilde. Av de nyanlända som vid utgången av september 2013 hade en etableringsplan, var det sammanlagt tolv procent som har eller hade haft arbete under etableringstiden. Motsvarande siffra för 2012 var elva procent. Det saknas dock säkerställda uppgifter om hur vanligt förekommande det är att nyanlända som deltar i etableringsinsatser avvisar ett erbjudande om lämpligt arbete, liksom orsakerna till detta. Arbetsförmedlingen bedömer emellertid att det endast handlar om ett fåtal personer. Därför är det svårt att förutsäga storleken på ökningen av antalet nyanlända som accepterar ett arbete eller som förlorar rätten till etableringsplan som en konsekvens av förslaget.

Konsekvenser för kommuner och landsting

Förslaget syftar till att fler nyanlända invandrare ska tacka ja till ett erbjudet lämpligt arbete och därmed bli självförsörjande. Det innebär att etableringstiden för dessa personer förkortas. Detta förväntas i sin tur leda till en minskning av kommunernas eventuella kostnader för kompletterande försörjningsstöd under etableringstiden och av eventuella kostnader för försörjningsstöd efter etableringstidens slut. Göteborgs kommun anser att ekonomisk kompensation bör utgå om förslaget visar sig ha negativ effekt på kommunernas kostnader för försörjningsstöd. Malmö kommun, Skellefteå kommun, Örebro kommun och Sveriges Kommuner och Landsting framför liknande synpunkter. Stockholms kommun påtalar att risken är överhängande att den som utestängs från etableringsplanen i stället fastnar i ett beroende av ekonomiskt bistånd. Regeringen bedömer att antalet nyanlända som utan godtagbart skäl kan förväntas tacka nej till ett erbjudet lämpligt arbete och därmed förlorar rätten till etableringsplan är mycket begränsat. Det går vidare inte att bedöma i vilken utsträckning dessa personer riskerar att bli beroende av ekonomiskt bistånd. Sammantaget bedömer regeringen att förslaget inte kommer att medföra att kommunernas kostnader för ekonomiskt bistånd ökar. Förslaget bedöms inte ha några konsekvenser för landstingen.

Konsekvenser för Arbetsförmedlingen

Förslaget innebär att nya uppgifter tillkommer Arbetsförmedlingen. Handläggarsystemet kommer att behöva justeras och personal kommer att behöva utbildning om det nya regelverket. Förslaget bedöms underlätta myndighetens arbete, eftersom det syftar till att det tydligare ska framgå vad som förväntas av den nyanlände samt att fokus på och incitamentet till arbete i etableringsuppdraget stärks. Dessutom förväntas

Prop. 2013/14:104

förslaget leda till ett något mer effektivt arbetssätt för myndigheten. *Arbetsförmedlingen* anser inte att kostnaden ryms inom ramen för befintligt förvaltningsanslag eftersom myndigheten får nya arbetsuppgifter. Regeringen gör dock bedömningen att den kostnadsökning förslaget bedöms föranleda är begränsad och bör ligga inom ramen för befintligt anslag.

Konsekvenser för Försäkringskassan

Förslagen bedöms inte ha några konsekvenser för Försäkringskassan.

Konsekvenser för domstolarna

Den ökning av ärenden som kan förväntas prövas i domstol bedöms vara mycket begränsad och därmed är de ekonomiska effekterna för domstolarna försumbara.

Konsekvenser för jämställdhet mellan kvinnor och män

Etableringslagens införande innebar att förutsättningarna för jämställdhet mellan nyanlända kvinnor och män förbättrades. Sedan lagen trädde i kraft den 1 december 2010 har könsfördelningen bland dem som omfattas varit jämn. Då det saknas säkerställda uppgifter om förekomst och orsak till att nyanlända avvisar ett erbjudet arbete, går det dock inte att förutsäga om den föreslagna förändringen kommer att få konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män. Syftet med förändringen är att förstärka incitamentet till arbete både för kvinnor och för män.

Konsekvenser för barn

Lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare syftar till att underlätta och påskynda målgruppens etablering i arbetsoch samhällslivet. Insatserna är primärt riktade till vuxna, inte barn och ungdomar. Förslaget förväntas leda till att etableringstiden förkortas för ett antal nyanlända vuxna som snabbare kommer i arbete. Detta påverkar även förutsättningarna för barnen positivt, bl.a. genom minskad risk för ekonomisk utsatthet. Även om syftet med förslaget är att fler nyanlända ska få arbete, kan förslaget i förlängningen innebära att en familjs ersättning blir lägre om en nyanländ vuxen inte följer de krav som ställs. Regeringen bedömer dock att antalet nyanlända föräldrar som utan godtagbart skäl kan förväntas tacka nej till ett erbjudet lämpligt arbete och därmed förlora rätten till etableringsersättning är mycket begränsat.

Övriga konsekvenser

Förslaget bedöms inte ha några eller endast försumbara konsekvenser för företagande eller små företags förutsättningar, för övriga ansvariga myndigheters administrationskostnader, för Sveriges medlemskap i EU eller för miljön.

12.2 Förlängd etableringsplan efter föräldraledighet

Konsekvenser för nyanlända

Förslaget innebär att den effektiva tiden med etableringsinsatser blir 24 månader på heltid även för de nyanlända som deltar på deltid till 75 procent på grund av vård av barn. Med nuvarande regler får nyanlända som deltar på deltid i praktiken tillgång till kortare effektiv tid i etableringsinsatser, eftersom planen bara omfattar 24 månader oavsett omfattningen på deltagandet. Förslaget innebär att nyanlända kan delta på deltid utan att det minskar den effektiva tiden i etableringsinsatser. Det skapar större utrymme för nyanlända att vara hemma med sina barn på deltid.

Konsekvenser för kommuner och landsting

Förslaget innebär att nyanlända småbarnsföräldrar som deltar i etableringsinsatser på deltid får möjlighet att få etableringsinsatser som underlättar och påskyndar etableringen i arbets- och samhällslivet under en längre tid än i dag. Det kan på sikt även minska behovet av försörjningsstöd.

Konsekvenser för jämställdhet mellan kvinnor och män

En övervägande majoritet av etableringsplanerna är i dag på heltid. Det är i huvudsak kvinnor som deltar i etableringsinsatser på deltid vilket innebär att förslaget om förlängd etableringsplan får positiva konsekvenser i första hand för kvinnor. Förslaget ger emellertid utrymme för en större flexibilitet för båda föräldrarna att kombinera etableringsinsatser med vård av barn utan att deltagande på deltid minskar den effektiva tiden i etableringsinsatser. Det kan underlätta för föräldrarna att i större omfattning ta ett gemensamt ansvar för barnen.

Arbetsförmedlingen och Statskontoret påtalar att det huvudsakliga skälet till att nyanlända kvinnor är föräldralediga från etableringsplanen är avsaknad av barnomsorg. Även Landsorganisationen i Sverige påpekar att bristande tillgång till förskola utgör ett hinder för i synnerhet kvinnors deltagande i etableringsinsatser. Regeringen anser inte att frågan om barnomsorg ryms inom ramen för detta lagstiftningsarbete.

Ekonomiska konsekvenser

Förslaget innebär att den effektiva tiden med etableringsinsatser blir 24 månader på heltid även för dem som deltar på deltid till 75 procent. En övervägande majoritet av etableringsplanerna är i dag på heltid. Av dem som i augusti 2013 hade en etableringsplan var det drygt en procent som hade en etableringsplan med mindre omfattning än heltid på grund av vård av barn med föräldrapenning. AKKA-utredningen bedömer inte att förslaget får några ekonomiska konsekvenser för statens utgifter. Mot bakgrund av att vissa av dem som i dag har insatser på deltid får möjlighet till förlängd etableringsplan, bedöms emellertid förslaget få vissa effekter för statens utgifter.

Förslaget bedöms innebära ökade utgifter på utgiftsområde 13, anslag 1:3 Etableringsersättning och anslag 1:4 Ersättning till etableringslotsar och insatser för vissa nyanlända invandrare. Ökningen, som är beaktad i budgetpropositionen för 2014 (se prop. 2013/14:01 utg. omr. 13, avsnitt 3.6.3 och 3.6.4), uppgår till sammanlagt 4 miljoner kronor år 2014, 5 miljoner kronor år 2015 och 2016 och därefter 4 miljoner kronor årligen.

Övriga konsekvenser

Förslaget bedöms inte ha några eller endast försumbara konsekvenser för företagande eller små företags förutsättningar, övriga ansvariga myndigheters administrationskostnader, domstolarna och miljön.

12.3 Avveckling av sfi-bonus

Konsekvenser för nyanlända

Konsekvenserna av att sfi-bonusen avvecklas bedöms bli obetydliga för möjligheten att uppnå målet om förbättrade svenskkunskaper för nyanlända invandrare. Sfi-bonusen har inte haft någon avgörande effekt vare sig på nyanlända invandrares benägenhet att delta i sfi eller på studieresultaten.

För de nyanlända invandrare som i dag omfattas av lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare förväntas en avveckling av sfi-bonusen inte leda till några konsekvenser för deras möjlighet att uppnå kursmålen i sfi. Av skollagen (2010:800) följer att rätten att delta i sfi omfattar den som är bosatt i landet och saknar sådana grundläggande kunskaper i svenska som utbildningen syftar till att ge, från och med andra kalenderhalvåret det år han eller hon fyller 16 år. Varje kommun ska enligt skollagen aktivt verka för att en nyanländ som omfattas av lagen om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare kan påbörja utbildningen inom en månad från det att den nyanlände anmält sig till sfi hos kommunen.

Konsekvenser för kommunerna

Det är kommunernas ansvar att erbjuda sfi till personer som är bosatta i kommunen och som har behov av att delta i undervisningen. Avveckling av sfi-bonusen förväntas inte innebära några konsekvenser för kommunernas tillhandahållande av sfi-verksamhet, då efterfrågan på sfi-verksamhet inte påverkats i någon nämnvärd utsträckning. Däremot påverkas kommunerna såtillvida att deras administrativa ansvar för hantering av sfi-bonus upphör, vilket bl.a. innebär information till sfi-studerande, mottagande av ansökningar, inhämtande av uppgifter, kontakter med Statens skolverk och utbetalning av medel. Omfattningen skiljer sig mellan kommuner beroende på bl.a. antal kommuninvånare som uppfyller villkoren för sfi-bonusen. Den ersättning till kommuner om 800 kronor som utgår per beviljad sfi-bonus för att täcka administrativa kostnader upphör när hanteringen av ärenden om sfi-bonus upphör.

Prop. 2013/14:104 Konsekvenser för Statens skolverk

Förslaget innebär att det ansvar som Statens skolverk har för uppgifter hänförliga till sfi-bonusen upphör. Skolverket kommer inte längre att ha till uppgift att bistå kommuner med information om sfi-bonussystemet, hantera utbetalningar till kommunerna för ersättning av sfi-bonusen eller använda informationsdatabasen för att stödja kommunerna.

Konsekvenser för jämställdhet mellan kvinnor och män

Förslaget bedöms inte medföra några konsekvenser för jämställdheten.

Sveriges kvinnolobby ställer sig positiv till förslaget att avveckla sfibonusen, men har i sitt remissvar anfört att det är principiellt fel att Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärderings utredning av försöksverksamheten med sfi-bonus inte lyfter fram vilka konsekvenser en avveckling av bonusen får för kvinnor. Sveriges kvinnolobby anser att utredningen förvisso framhåller att sfi-bonusen tycks ha en likartad effekt på kvinnor och män, men pekar samtidigt på att AKKA-utredningen betonar vikten av sfi för att underlätta just nyanlända kvinnors inträde i arbetslivet, som är långsammare än männens.

Regeringen noterar att ungefär lika många kvinnor som män deltar i sfi och att sfi-bonusen tycks ha en likartad effekt för kvinnor och män, enligt utvärderingsresultat från försöksverksamheten. Sfi-bonusen har således inte haft någon inverkan alls på jämställdheten eller på nyanlända kvinnors möjligheter att komma in i arbetslivet.

Ekonomiska konsekvenser

Avvecklingen av sfi-bonusen innebär att kostnaderna systemet med sfi-bonus beräknats till 50 miljoner kronor för 2014. I budgetpropositionen för 2014 har därför detta belopp avsatts för bonusen (se prop. 2013/14:1, utg. omr. 13, avsnitt 3.6.1).

12.4 Samhällsorientering för familjemedlemmar till innehavare av EU-blåkort

Konsekvenser för nyanlända och barn samt för jämställdhet mellan kvinnor och män

Förslaget innebär att vissa anhöriga till arbetskraftsinvandrare, som tidigare skulle ha fått uppehållstillstånd enligt de nationella reglerna, inte riskerar att falla bort från målgruppen för samhällsorientering. Förslaget bedöms därför inte få några konsekvenser för nyanlända, barn eller jämställdheten mellan män och kvinnor.

Konsekvenser för kommuner och landsting

De föreslagna ändringarna bedöms inte påverka storleken på målgruppen som kommunerna är skyldiga att erbjuda samhällsorientering jämfört med situationen före det att EU-blåkortet infördes. Den som uppfyller kraven för såväl EU-blåkort som nationellt uppehållstillstånd och

Prop. 2013/14:104

arbetstillstånd kan välja vilket tillstånd han eller hon vill ha. Det är troligt att ett antal av de personer som kan tänkas komma i fråga för ett EU-blåkort också skulle ha sökt sig till Sverige via det nationella regelverket vid avsaknad av möjligheten att beviljas ett EU-blåkort. I prop. 2012/13:148 s. 126 anförde regeringen att det är oklart om införandet av ett särskilt tillstånd för högkvalificerad anställning medför en ökad närvaro av högkvalificerad arbetskraft och därmed även deras familjemedlemmar här i landet. Regeringen konstaterade att endast ett begränsat antal anhöriga till personer med högkvalificerad anställning sökt och beviljats uppehållstillstånd i Sverige tidigare år.

När målgruppen för samhällsorientering utvidgades 2013 ersatte staten kommunerna för de ökade kostnaderna med 40 miljoner kronor (se prop. 2012/13:1 utg. omr. 25, avsnitt 2.6.1).

Lunds kommun anför att förslaget innebär att kommunerna blir skyldiga att erbjuda samhällsorientering till fler än tidigare och att de även för denna målgrupp behöver informera sig om och förbereda gruppens omfattning samt utöka antalet språk som samhällorienteringen bör erbjudas på. Enligt regeringens uppfattning bedöms de föreslagna ändringarna inte påverka målgruppens storlek och därför är bedömningen att kommunerna inte behöver tillföras ytterligare medel.

Övriga konsekvenser

Förslaget bedöms inte ha några eller endast försumbara konsekvenser för företagande eller små företags förutsättningar, övriga ansvariga myndigheters administrationskostnader, domstolarna eller miljön.

12.5 Förtydligande i föräldraledighetslagen

Förslaget innebär inte att föräldraledighetslagen ändras i sak utan endast att det förtydligas att alla arbetstagare har rätt till hel ledighet under den tid hel föräldrapenning utbetalas. Att förtydligandet sker bör underlätta tillämpningen av lagen för både arbetstagare och arbetsgivare. Regeringens bedömning är att ändringen inte för med sig några andra konsekvenser.

12.6 Sammanläggning av sjukperioder enligt lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete

Förslaget innebär att sammanläggningar av sjukperioder kommer att göras på samma sätt som i socialförsäkringsbalken. Detta kommer att underlätta tillämpningen av ledighetslagen. I övrigt medför ändringen inte några ekonomiska konsekvenser. Förslaget bedöms inte heller ha betydelse för jämställdheten mellan kvinnor och män eller för företagande, sysselsättning eller serviceutbud i olika delar av landet. Förslaget bedöms inte ha några miljökonsekvenser.

13 Författningskommentar

13.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare

7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

I paragrafen regleras hur etableringsplanen ska utformas och vad den ska innehålla. Bestämmelsen om planens omfattning i *andra stycket* har flyttats till 8 §. Därmed regleras uteslutande planens innehåll i paragrafens andra stycke.

8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

Bestämmelsen i *första stycket första meningen* fanns tidigare i 7 § andra stycket, men har flyttats till följd av att 7 § andra stycket numera uteslutande reglerar planens innehåll.

I paragrafens andra stycke anges ett undantag från huvudregeln om att en etableringsplan ska vara högst 24 månader. En etableringsplan som omfattar aktiviteter på 75 procent av heltid får förlängas utöver 24 månader, under förutsättning att den nyanlände har vårdat barn med föräldrapenning enligt 12 kap. socialförsäkringsbalken. Planen får i sådant fall förlängas med den tid som sammantaget motsvarar tiden för vård av barn med föräldrapenning, dock högst åtta månader. En nyanländ som är föräldraledig på 25 procent och har en etableringsplan med aktiviteter på 75 procent av heltid under 24 månader, kan alltså få sin plan förlängd med totalt sex månader med heltidsinsatser. Om den nyanlände efter föräldraledigheten i stället väljer att ha aktiviteter på 75 procent av heltid, kan planen förlängas med åtta månader. En nyanländ som är föräldraledig på 25 procent och har en etableringsplan med aktiviteter på 75 procent av heltid under t.ex. fyra månader, kan få sin etableringsplan förlängd med en månad med heltidsinsatser.

En nyanländ som har haft en etableringsplan med aktiviteter på deltid i olika omfattning kan få sin plan förlängd enbart med tid som motsvarar tiden för vård av barn med föräldrapenning, under den period då han eller hon haft aktiviteter på 75 procent av heltid. Detta innebär att en nyanländ som är föräldraledig på 50 procent och har en etableringsplan med aktiviteter på 50 procent och som därefter är föräldraledig på 25 procent och har aktiviteter på 75 procent, endast kan få en förlängning av etableringsplanen motsvarande den tid då han eller hon haft en plan med aktiviteter på 75 procent.

9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 4.2.

I paragrafen anges under vilka förutsättningar en etableringsplan upphör att gälla. I *punkten 4*, som är ny, anges att etableringsplanen ska upphöra att gälla om den nyanlände utan godtagbart skäl avvisar ett

erbjudet lämpligt arbete, om han eller hon har arbete eller arbetssökande som huvudsaklig aktivitet i etableringsplanen. Med huvudsaklig aktivitet avses att den nyanländes insatser till mer än hälften ska bestå av arbete eller arbetssökande. För bedömningen av om ett arbete ska anses som lämpligt, kan 44 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring och de föreskrifter som Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen har meddelat om bl.a. kompetens, medicinska hinder och geografiskt begränsat sökområde tjäna som vägledning liksom den rättspraxis som utvecklats gällande detta begrepp. Vad som ska anses utgöra godtagbart skäl får avgöras från fall till fall. Ledning för bedömningen bör emellertid hämtas från den praxis som finns inom arbetslöshetsförsäkringen om godtagbart skäl att avvisa ett erbjudet lämpligt arbete och utifrån syftet med etableringslagen. En utgångpunkt är vad som kan anses vara bäst för den nyanländes etablering i arbetslivet på lång sikt. Vid bedömningen kan hänsyn exempelvis tas till den nyanländes kunskaper i svenska. Om den nyanlände har stora brister i svenska språket skulle det i ett enstaka fall kunna vara befogat att avvisa ett erbjudet lämpligt arbete för att han eller hon ska kunna delta i utbildning i svenska för invandrare. Detta bör dock bara gälla om han eller hon inte bedöms kunna få praktisk språkträning genom det erbjudna arbetet, och inte heller bedöms kunna fullfölja utbildning i svenska för invandrare parallellt med arbetet. Det kan också utgöra ett godtagbart skäl att avvisa ett erbjudet arbete om den nyanlände kort efter erbjudandet om ett arbete ska påbörja högskolestudier som kan leda till ett arbete.

10 §

Förslaget behandlas i avsnitt 4.2.

Paragrafen har delats upp i två punkter, varav den *andra punkten* är ny. I paragrafens första punkt finns en upplysning om regeringens möjlighet enligt 8 kap. 7 § regeringsformen, att meddela närmare föreskrifter om etableringsplaner. I paragrafens *andra punkt* finns en upplysning om regeringens möjlighet enligt 8 kap. 7 § regeringsformen att meddela föreskrifter om godtagbart skäl och lämpligt arbete.

17 §

Förslaget behandlas i avsnitt 4.3.

I paragrafen har möjligheten att överklaga ett beslut om att etableringsplanen ska upphöra på grund av att en nyanländ utan godtagbart skäl har avvisat ett erbjudet lämpligt arbete lagts till. En språklig justering har även skett i *första stycket*.

Prop. 2013/14:104 13.2 Förslaget till lag om upphävande av lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare

Bestämmelsen om upphävande av lag

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.

Lagen upphör att gälla vid utgången av juli 2014.

Övergångsbestämmelsen

Förslaget behandlas i avsnitt 11.2.

Övergångsbestämmelsen föreskriver att den upphävda lagen fortfarande gäller för den som har avslutat sin utbildning senast den 31 juli 2014. Detta innebär att en nyanländ som har deltagit i utbildning i svenska för invandrare har möjlighet att ansöka om sfi-bonus till och med den 31 oktober 2014.

För utbetald sfi-bonus gäller även fortsatt att den inte ska beaktas vid tillämpning av 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) eller lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare. Utbetald sfi-bonus ska inte heller beaktas vid tillämpningen av den upphävda lagen (1992:1068) om introduktionsersättning för flyktingar och vissa andra utlänningar som fortfarande gäller för utlänningar som inte omfattas av punkten 2 i ikraftträdandebestämmelserna till lagen om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare.

13.3 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

11 kap. 34 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.3.

Paragrafen, som reglerar vilka ersättningar i samband med studier som ska respektive inte ska tas upp till beskattning, ändras på så sätt att *tredje stycket* som gäller ersättning enligt lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare upphävs vid utgången av juli 2014.

Övergångsbestämmelsen

Förslaget behandlas i avsnitt 11.3.

I *punkten* 2 anges att bestämmelsens äldre lydelse fortfarande gäller för ersättning som lämnats enligt den upphävda lagen om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare.

Prop. 2013/14:104

13.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 7.

Det införs en ny *sjätte punkt i första stycket* som innebär att en familjemedlem till den som har ett s.k. EU-blåkort och som har beviljats uppehållstillstånd med stöd av 6 a kap. 10 § utlänningslagen (2005:716) omfattas av lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare.

13.5 Förslaget till lag om ändring i föräldraledighetslagen (1995:584)

5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 8.

Paragrafen, som reglerar en förälders rätt att vara helt ledig från sin anställning för vård av barn, förtydligas genom att de särskilda bestämmelserna för adoptivföräldrar flyttas från tredje till *första stycket*. Det innebär att samtliga bestämmelser om hel föräldraledighet utan föräldrapenning samlas i första stycket. På det sättet tydliggörs att särregleringen för adoptivföräldrar endast avser sådan ledighet som inte är beroende av att föräldrapenning betalas ut.

Föräldraledighet med föräldrapenning regleras som tidigare i andra stycket.

Övriga ändringar i paragrafen är av redaktionell art.

13.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete

2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.

I andra stycket har en ändring gjorts som innebär att regleringen inte avviker från vad som gäller i socialförsäkringsbalken. I den nya lydelsen av andra stycket görs en hänvisning till 27 kap. 51 § socialförsäkringsbalken. Ändringen innebär att dagar i sjukperioder ska läggas samman, om färre än 90 dagar har förflutit mellan sjukperioderna. Vid beräkning av antalet dagar ska det bortses från dagar under vilka den försäkrade har deltagit i det arbetsmarknadspolitiska programmet arbetslivsintroduktion och fått aktivitetsstöd eller utvecklingsersättning.

Prop. 2013/14:104 Övergångsbestämmelsen

Förslaget behandlas i avsnitt 11.6.

Övergångsbestämmelsen innebär att ändringen ska tillämpas första gången när en sjukperiod har påbörjats den 1 augusti 2014 eller senare. Vid bedömningen av om dagar i denna sjukperiod ska läggas samman med dagar i en tidigare sjukperiod, ska även beaktas sjukperioder som har infallit före ikraftträdandet.

Sammanfattning av betänkande Med rätt att delta – nyanlända kvinnor och anhöriginvandrare på arbetsmarknaden (SOU 2012:69) i den del som avser ökade möjligheter till deltagande i insatser på deltid för småbarnsföräldrar

Nyanlända invandrare som inleder sin tid i Sverige med att vårda barn riskerar en utdragen och mindre effektiv etablering. Det är därför viktigt att hemmavarande småbarnsföräldrar ges möjligheter att delta i insatser både under och efter föräldraledigheten. Därför föreslås i betänkandet att en nyanländ person som deltar på minst 75 procent av heltid på grund av vård av barn med föräldrapenning ska kunna få förlängd tid med etableringsplan med ytterligare högst åtta månader.

Förteckning över remissinstanser (SOU 2012:69)

Remissinstanser som har gett in yttrande

i Kammarrätten Göteborg, Förvaltningsrätten Stockholm, Migrationsverket, Försäkringskassan, Socialstyrelsen, Statens folkhälsoinstitut, Barnombudsmannen, Inspektionen för socialförsäkringen, Länsstyrelsen i Stockholms län, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Gävleborgs län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Statskontoret, Ekonomistyrningsverket, Statens skolverk, Statens skolinspektion, Ungdomsstyrelsen, Folkbildningsrådet, Centrala studiestödsnämnden, universitet. Tillväxtverket. Stockholms Arbetsförmedlingen. Diskrimineringsombudsmannen, Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering, Borlänge kommun, Borås kommun, Botkyrka kommun, Göteborgs kommun, Landskrona kommun, Malmö kommun, Skellefteå kommun, Sollentuna kommun, Stockholms kommun, Storumans kommun, Västerås kommun, Landstinget i Kalmar län, Landstinget i Värmland, Landstinget i Uppsala län, Almega, Företagarnas riksorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Svenskt Näringsliv, Sveriges akademikers centralorganisation, Kommuner Tjänstemännens och Landsting, Centralorganisation, Föreningen Skyddsvärnet, Internationella kvinnoföreningen i Malmö, Rädda Barnen, Samarbetsorgan för etniska organisation i Sverige, Sociala Missionen, Svenska Röda korset, Sveriges kvinnolobby, Sveriges kvinno- och tjejjourers riksförbund.

Remissinstanser som har inbjudits men som inte har gett in yttrande Kristianstads kommun, Trollhättans kommun, Växjö kommun, Västerbottens läns landsting, Blå vägen och Frälsningsarmén.

Sammanfattning av promemorian Förlängd etableringsplan efter föräldraledighet på deltid och ändring i lagen om samhällsorientering (Ds 2013:69)

I promemorian föreslås att en ny bestämmelse införs i etableringslagen som innebär en möjlighet till förlängd etableringsplan efter föräldraledighet på deltid. Förslaget överensstämmer med ett förslag som har lämnats av utredningen om ökat arbetskraftsdeltagande bland nyanlända utrikes födda kvinnor och anhöriginvandrare, AKKA-utredningen (SOU 2012:69 Med rätt att delta – nyanlända kvinnor och anhöriginvandrare på arbetsmarknaden), som har remitterats. Utredningen föreslog emellertid en ändring i förordning i stället för i lag.

I promemorian föreslås vidare att lagen om samhällsorientering ändras så att målgruppen för samhällsorientering även omfattar nyanlända invandrare som har beviljats uppehållstillstånd som familjemedlemmar till en utlänning som har beviljats arbets- och uppehållstillstånd för högkvalificerad anställning, s.k. EU-blåkort.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2014.

Promemorians lagförslag (Ds 2013:69)

Förslag till lag om ändring i lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs att 7 och 8 §§ lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Etableringsplanen ska utformas tillsammans med den nyanlände och i samverkan med berörda kommuner, företag och organisationer.

Planen ska *omfatta högst* 24 Planen ska minst innehålla månader och minst innehålla

- 1. utbildning i svenska för invandrare eller motsvarande utbildning för den som har rätt att delta i sådan utbildning enligt skollagen (2010:800)
 - 2. samhällsorientering, och
- 3. aktiviteter för att underlätta och påskynda den nyanländes etablering i arbetslivet.

8 §

Av etableringsplanen ska det framgå under vilken tid den gäller, vilka aktiviteter som ingår i insatserna ochde olika aktiviteternas omfattning ochlängd. Aktiviteterna i planen ska tillsammans motsvara verksamhet på heltid om det inte föreskrivs något annat. Planen ska vid behov revideras av Arbetsförmedlingen.

En etableringsplan ska omfatta högst 24 månader. Aktiviteterna i planen ska tillsammans motsvara verksamhet på heltid om det inte föreskrivs något annat.

En plan får förlängas utöver 24 månader om den nyanlände i stället för att delta i aktiviteter på heltid har deltagit i aktiviteter till 75 procent av heltid på grund av vård av barn med föräldrapenning enligt 12 kap. socialförsäkringsbalken. Planen får förlängas med den tid som sammantaget motsvarar tiden för vård av barn, dock högst åtta månader.

Av etableringsplanen ska det framgå under vilken tid den gäller, vilka aktiviteter som ingår i insatserna och de olika aktiviteternas omfattning och längd. Planen ska vid behov revideras av Arbetsförmedlingen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

Förslag till ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Lagen gäller för nyanlända invandrare som har fyllt 18 men inte 65 år, är folkbokförda i en kommun och har beviljats

- 1. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § första stycket utlänningslagen (2005:716),
- 2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–3, andra eller tredje stycket utlänningslagen,
- 3. uppehållskort efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § andra stycket utlänningslagen,
- 4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen, eller
- 5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § andra, tredje eller femte stycket utlänningslagen.
- 4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen,
- 5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § andra, tredje eller femte stycket utlänningslagen, *eller*
- 6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen.

Lagen gäller dock inte nyanlända som går i gymnasieskola eller är medborgare i ett land som är anslutet till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014 och tillämpas på nyanlända som folkbokförs för första gången i en kommun efter utgången av juni 2014.

Förteckning över remissinstanser (Ds 2013:69)

Prop. 2013/14:104 Bilaga 5

Remissinstanser som har gett in yttrande

Kammarrätten i Göteborg, Förvaltningsrätten i Stockholm, Migrationsverket, Länsstyrelsen i Jönköpings län, Arbetsförmedlingen, Karlstads kommun, Kiruna kommun, Lunds kommun, Umeå kommun, Västerås kommun och Sveriges Kommuner och Landsting.

Remissinstanser som har inbjudits men som inte har gett in yttrande Kungälvs kommun och Stockholms kommun.

Sammanfattning av promemorian Ökat fokus på arbete för vissa nyanlända invandrare och avveckling av sfi-bonus (Ds 2013:61)

I promemorian föreslås att en nyanländ invandrare som deltar i insatser enligt lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare och utan godtagbart skäl avvisar ett erbjudet lämpligt arbete inte ska ha rätt till fortsatta insatser enligt lagen. Detta ska gälla under förutsättning att han eller hon har arbete eller arbetssökande som huvudsaklig aktivitet enligt sin etableringsplan. Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 juli 2014.

I promemorian föreslås också att lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare och lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska upphöra att gälla från och med den 1 juli 2014.

Förslag till lag om ändring i lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs att 9 och 10 §§ lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

98

Etableringsplanen upphör att gälla när

- 1. tiden för etableringsplanen har löpt ut,
- 2. den nyanlände har haft ett förvärvsarbete på heltid minst sex månader, *eller*
- 3. den nyanlände påbörjar en utbildning på högskolenivå för vilken studiemedel kan lämnas enligt studiestödslagen (1999:1395).
- 2. den nyanlände har haft ett förvärvsarbete på heltid minst sex månader,
- 3. den nyanlände påbörjar en utbildning på högskolenivå för vilken studiemedel kan lämnas enligt studiestödslagen (1999:1395), *eller*
- 4. den nyanlände utan godtagbart skäl avvisar ett erbjudet lämpligt arbete om han eller hon har arbete eller arbetssökande som huvudsaklig aktivitet enligt sin etableringsplan.

10 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om etableringsplaner. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar

- 1. närmare föreskrifter om etableringsplaner, *och*
- 2. föreskrifter om vad som ska anses utgöra godtagbart skäl och lämpligt arbete enligt 9 § 4.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014. Bestämmelserna i 9 § i sin äldre lydelse gäller dock fortfarande för sådant förhållande som inträffar före lagens ikraftträdande.

Förslag till lag om upphävande av lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare

Härigenom föreskrivs att lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2014.

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för den som har avslutat utbildning i svenska för invandrare senast den 30 juni 2014.

Förslag till lag om upphävande av lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare

Härigenom föreskrivs att lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2014.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 34 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap. 34 §²

Följande ersättningar i samband med studier ska tas upp:

- 1. utbildningsbidrag för doktorander, och
- 2. ersättningar till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF).

Studiestöd enligt studiestödslagen (1999:1395) ska inte tas upp. Detta gäller också

- 1. statsbidrag som administreras av Specialpedagogiska skolmyndigheten för
 - kortare studier om funktionshinder,
- kortare studier på grundskole- och gymnasienivå som är särskilt anpassade för personer med funktionshinder, och
 - studier inom särskild utbildning för vuxna, eller
- 2. statsbidrag som administreras av Sametinget för kortare studier i alfabetisering i samiska.

Ersättning enligt lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska inte tas upp.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014 och tillämpas första gången vid 2016 års taxering.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2010:874. Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.

Förteckning över remissinstanser (Ds 2013:61)

Remissinstanser som har gett in yttrande

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsverket, Försäkringskassan, Socialstyrelsen, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Stockholms län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Statskontoret, Skatteverket, Statens skolverk, Stockholms universitet, Arbetsförmedlingen, Institutet för arbetsmarknads- och utbildnings-politisk arbetslöshetsförsäkringen, utvärdering, Inspektionen för kommun, Arvika kommun, Borlänge kommun, Eskilstuna kommun, Fagersta kommun, Forshaga kommun, Gislaveds kommun, Göteborgs kommun, Malmö kommun, Norrköpings kommun, Nässjö kommun, Skellefteå kommun, Stockholms kommun, Storumans kommun, Strömsunds kommun, Västerås kommun, Växjö kommun, Örebro kommun, Östhammars kommun, Sveriges Kommuner och Landsting, Sveriges Kvinnolobby, Landsorganisationen i Sverige, akademikers centralorganisation Tjänstemännens Sveriges och Centralorganisation.

Remissinstanser som har inbjudits men som inte har gett in yttrande

Botkyrka kommun, Gagnef kommun, Haparanda kommun, Hällefors kommun, Karlskoga kommun, Kungsbacka kommun, Solna kommun, Söderhamns kommun, Vingåker kommun, Ängelholms kommun och Samarbetsorganet för etniska organisationer i Sverige.

Sammanfattning av promemorian Förändrade åldersgränser och ökad flexibilitet i föräldraförsäkringen (Ds 2013:36)

I denna promemoria föreslås att föräldrapenning efter barnets fyraårsdag ska kunna lämnas med högst 96 dagar. Förslaget är en del av de åtgärder som planeras för att förstärka incitamenten för nyanlända utrikes födda kvinnor att etablera sig på arbetsmarknaden. Föräldrapenningens nuvarande konstruktion medför att föräldrar som kommer till Sverige med barn som inte har fyllt åtta år kan få föräldrapenning för 480 dagar även om barnet har fyllt t.ex. sex år redan vid ankomsten hit. Ett långvarigt uttag av föräldrapenning när barnet är äldre kan dock motverka ambitionen att nyanlända föräldrar bör delta i arbetsförberedande insatser som kan föra dem närmare arbetsmarknaden. Genom förslaget betonas också att huvuddelen av föräldrapenningen bör användas när barnet är litet och behovet av omvårdnad från föräldrarna är som störst.

Finns det vid fyraårsgränsen fler än 96 dagar kvar för föräldrarna gemensamt ska de 96 dagarna fördelas mellan dem så att vardera föräldern får behålla lika stor andel av dagarna som han eller hon hade kvar före fyraårsgränsen. I promemorian föreslås att föräldrapenning för tid efter fyraårsgränsen i första hand lämnas på sjukpenning- eller grundnivå, vilket följer det uttagsmönster av föräldrapenning som redan finns i dag. För att tillgodose föräldrars behov av ledighet från arbete även för äldre barn, exempelvis under lov och studiedagar eller deltagande i skolans verksamhet föreslås att åldersgränsen för att ta ut föräldrapenning höjs så att förmånen kan lämnas till dess att barnet har fyllt tolv år mot i dag åtta år.

I och med att antalet ersättningsdagar enligt förslaget kan behöva reduceras och fördelas om vid fyraårsgränsen uppstår ett behov av att begränsa möjligheten att ansöka om föräldrapenning retroaktivt. Därför föreslås att föräldrapenning inte lämnas för längre tid tillbaka än den nittionde dagen före den dag då ansökan om föräldrapenning kom in till Försäkringskassan.

Vidare föreslås i promemorian att tidsperioden för tillfällig föräldrapenning i samband med att ett barn avlidit förlängs så att förmånen kan tas i tio dagar fram till den 90:e dagen efter barnet avlidit. Arbetsgruppen bedömer även att det bör införas harmonierande bestämmelser inom studiestödssystemet. I promemorian föreslås även ett förtydligande av föräldraledighetslagen.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2014 och ska tillämpas på föräldrapenning för ett barn som är fött efter ikraftträdandet. Vid adoption ska detta gälla när den som har adopterat barnet har fått barnet i sin vård efter ikraftträdandet. Den nya bestämmelsen om ansökningsfrist för föräldrapenning ska dock tillämpas första gången på föräldrapenning som avser tid från och med den 1 januari 2015. Bestämmelsen om tillfällig föräldrapenning i samband med att ett barn har avlidit ska enligt förslaget däremot tillämpas från och med ikraftträdandet. Den ändrade bestämmelsen i föräldraledighetslagen tillämpas från och med ikraftträdandet.

Promemorians lagförslag i den del som avser föräldraledighetslagen (Ds 2013:36)

Härigenom föreskrivs att 5 § föräldraledighetslagen (1995:584) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 § 1

En förälder har rätt till hel ledighet för vård av barn till dess barnet är 18 månader oavsett *om föräldern får föräldrapenning eller inte.*

En förälder har rätt till hel ledighet för vård av barn till dess barnet är 18 månader. För en arbetstagare som har adopterat ett barn eller tagit emot ett barn i avsikt att adoptera det ska tiden 18 månader i stället räknas från den tidpunkt då arbetstagaren fått barnet i sin vård och rätten till ledighet upphöra när barnet fyllt åtta år eller vid den senare tidpunkt då barnet har avslutat det första skolåret. Är det fråga om adoption av arbetstagarens makes barn eller av eget barn, har arbetstagaren inte rätt till ledighet utöver vad som skulle ha gällt om adoptionen inte hade ägt rum.

En förälder har därutöver rätt till hel ledighet medan föräldern får hel föräldrapenning enligt 12 kap. socialförsäkringsbalken.

För en arbetstagare som har adopterat ett barn eller tagit emot ett barn i avsikt att adoptera det ska tiden 18 månader i stället räknas från den tidpunkt då arbetstagaren fått barnet i sin vård. Är det fråga om adoption av arbetstagarens makes barn eller av eget barn, har arbetstagaren inte rätt till ledighet utöver vad som skulle ha gällt om adoptionen inte hade ägt rum. Rätten till ledighet för adoptivföräldrar upphör när barnet fyllt åtta år eller vid den senare tidpunkt då barnet har avslutat det första skolåret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

¹ Senaste lydelse 2010:1263.

Förteckning över remissinstanser (Ds 2013:36)

Remissinstanser som har gett in yttrande

Riksdagens Ombudsmän, Kammarrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten Karlstad, Domstolsverket, Migrationsverket, Försäkringskassan, Myndigheten för internationella adoptionsfrågor, Barnombudsmannen, Inspektionen för socialförsäkringen, Skatteverket, Arbetsgivarverket, studiestödsnämnden, Statskontoret, Centrala Umeå Diskrimineringsombudsmannen, Arbetsdomstolen. Institutet arbetsmarknadsoch utbildningspolitisk utvärdering, Sveriges Kommuner och Landsting, Svenskt Näringsliv, Tjänstemännens akademikers Centralorganisation, Sveriges centralorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Adoptionscentrum, Riksorganisationen föräldrar, Riksorganisationen Sveriges makalösa för valfrihet. jämställdhet och föräldraskap, Rädda barnen, Sveriges kvinnolobby, Sveriges förenade studentkårer och Riksrevisionen.

Remissinstanser som har bjudits in men som inte har gett in yttrande SACO – Studentråd, Barnen framför allt – adoptioner, Män för jämställdhet och Samarbetsorganet för etniska organisationer i Sverige.

Promemorians lagförslag (Ändring i lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete)

Förslag till lag om ändring i lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete

Härigenom föreskrivs att lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Som villkor för rätt till ledighet gäller att arbetstagaren på grund av sjukdom

- 1. har haft nedsatt arbetsförmåga i förhållande till sitt vanliga arbete, eller till annat lämpligt arbete som arbetsgivaren tillfälligt erbjudit arbetstagaren, under en period om minst 90 dagar, och
- 2. har ingått ett anställningsavtal med en annan arbetsgivare under tiden från och med dag 91 till och med dag 180 av sjukperioden.

När det beräknas hur lång tid arbetstagaren har haft nedsatt arbetsförmåga enligt första stycket ska dagar i sjukperioder läggas samman, *om arbetstagaren*

- 1. har förvärvsarbetat under en period om mindre än 90 dagar mellan sjukperioderna, eller
- 2. inte har förvärvsarbetat alls mellan sjukperioderna.

När det beräknas hur lång tid arbetstagaren har haft nedsatt arbetsförmåga enligt första stycket ska dagar i sjukperioder läggas samman enligt vad som följer av 27 kap. 51 § socialförsäkringsbalken.

^{1.} Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014.

^{2.} Bestämmelserna i 2 § andra stycket i sin nya lydelse tillämpas första gången när en sjukperiod har påbörjats efter ikraftträdandet. Vid bedömningen av om dagar i denna sjukperiod ska läggas samman med dagar i en tidigare sjukperiod, ska även beaktas sjukperioder som har infallit före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanser (Ändring i lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete)

Remissinstanser som har gett in yttrande

Arbetsdomstolen, Arbetsförmedlingen, Arbetsgivarverket, Försäkringskassan, Svenskt Näringsliv, Sveriges akademikers centralorganisation, Sveriges Kommuner och Landsting och Tjänstemännens Centralorganisation.

Remissinstanser som har inbjudits men som inte har gett in yttrande Företagarna och Landsorganisationen i Sverige.

Förslag till lag om ändring i lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs att 7–10 och 17 §§ lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §¹

Etableringsplanen ska utformas tillsammans med den nyanlände och i samverkan med berörda kommuner, myndigheter, företag och organisationer.

Planen ska *omfatta högst 24* Planen ska minst innehålla *månader och* minst innehålla

- 1. utbildning i svenska för invandrare eller motsvarande utbildning för den som har rätt att delta i sådan utbildning enligt skollagen (2010:800),
 - 2. samhällsorientering, och
- 3. aktiviteter för att underlätta och påskynda den nyanländes etablering i arbetslivet.

8 §

Av etableringsplanen ska det framgå under vilken tid den gäller, vilka aktiviteter som ingår i insatserna och de olika aktiviteternas omfattning och längd. Aktiviteterna i planen ska tillsammans motsvara verksamhet på heltid om det inte föreskrivs något annat. Planen ska vid behov revideras av Arbetsförmedlingen.

En etableringsplan ska omfatta högst 24 månader. Av etableringsplanen ska det framgå under vilken tid den gäller, vilka aktiviteter som ingår i insatserna och de olika aktiviteternas omfattning och längd. Aktiviteterna i planen ska tillsammans motsvara verksamhet på heltid om det inte föreskrivs något annat. Planen ska vid behov revideras av Arbetsförmedlingen.

En etableringsplan får förlängas utöver 24 månader om planen har omfattat aktiviteter på 75 procent av heltid på grund av att den nyanlände har vårdat barn med föräldrapenning enligt 12 kap. socialförsäkringsbalken. Planen får förlängas med den tid som sammantaget motsvarar tiden för

¹ Senaste lydelse 2010:858.

vård av barn, dock högst åtta månader.

9 §

Etableringsplanen upphör att gälla när

- 1. tiden för etableringsplanen har löpt ut,
- 2. den nyanlände har haft ett förvärvsarbete på heltid minst sex månader, *eller*
- 3. den nyanlände påbörjar en utbildning på högskolenivå för vilken studiemedel kan lämnas enligt studiestödslagen (1999:1395).
- 2. den nyanlände har haft ett förvärvsarbete på heltid minst sex månader.
- 3. den nyanlände påbörjar en utbildning på högskolenivå för vilken studiemedel kan lämnas enligt studiestödslagen (1999:1395), *eller*
- 4. den nyanlände utan godtagbart skäl avvisar ett erbjudet lämpligt arbete om han eller hon har arbete eller arbetssökande som huvudsaklig aktivitet enligt sin etableringsplan.

10 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om etableringsplaner. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar

- 1. närmare föreskrifter om etableringsplaner, och
- 2. föreskrifter om vad som ska anses utgöra godtagbart skäl och lämpligt arbete enligt 9 § 4.

17 §

Beslut i fråga om rätt till etableringsplan, etablerings- ersättning, etableringstillägg och bostadsersättning får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut i fråga om rätt till etableringsplan, *upphörande av etableringsplan enligt 9 § 4*, etableringsersättning, etableringstillägg och bostadsersättning får överklagas *till* allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

^{1.} Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014.

^{2.} För förhållanden som har inträffat före ikraftträdandet gäller 9 \S i sin äldre lydelse.

Förslag till lag om upphävande av lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare

Prop. 2013/14:104 Bilaga 14

Härigenom föreskrivs att lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare¹ ska upphöra att gälla vid utgången av juli 2014.

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för den som har avslutat sin utbildning i svenska för invandrare senast den 31 juli 2014.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2010:878.

Förslag till lag om upphävande av lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare

Härigenom föreskrivs att lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare ska upphöra att gälla vid utgången av juli 2014.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Prop. 2013/14:104 Bilaga 14

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 34 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap. 34 §²

Följande ersättningar i samband med studier ska tas upp:

- 1. utbildningsbidrag för doktorander, och
- 2. ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF).

Studiestöd enligt studiestödslagen (1999:1395) ska inte tas upp. Detta gäller också

- 1. statsbidrag som administreras av Specialpedagogiska skolmyndigheten för
 - kortare studier om funktionshinder,
- kortare studier på grundskole- eller gymnasienivå som är särskilt anpassade för personer med funktionshinder, och
 - studier inom särskild utbildning för vuxna, eller
- 2. statsbidrag som administreras av Sametinget för kortare studier i alfabetisering i samiska.

Ersättning enligt lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare ska inte tas upp.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om ersättning som har lämnats enligt den upphävda lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare.

^{1.} Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2010:874. Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs att 2 \ lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Lagen gäller för nyanlända invandrare som har fyllt 18 men inte 65 år, är folkbokförda i en kommun och har beviljats

- 1. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § första stycket utlänningslagen (2005:716),
- 2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–3, andra eller tredje stycket utlänningslagen,
- 3. uppehållskort efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § andra stycket utlänningslagen,
- 4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen, *eller*
- 5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § andra, tredje eller femte stycket utlänningslagen.
- 4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen,
- 5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § andra, tredje eller femte stycket utlänningslagen, *eller*
- 6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen.

Lagen gäller dock inte nyanlända som går i gymnasieskola eller är medborgare i ett land som är anslutet till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014 och tillämpas på nyanlända som folkbokförs för första gången i en kommun efter utgången av juli 2014.

Förslag till lag om ändring i föräldraledighetslagen (1995:584)

Härigenom föreskrivs att 5 § föräldraledighetslagen (1995:584) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 § 1

En förälder har rätt till hel ledighet för vård av barn till dess barnet är 18 månader oavsett om föräldern får föräldrapenning eller inte.

En förälder har rätt att vara helt ledig för vård av barn till dess barnet är 18 månader. En arbetstagare som har adopterat ett barn eller tagit emot ett barn i avsikt att adoptera det har rätt att vara helt ledig i 18 månader från den tidpunkt då arbetstagaren fick barnet i sin vård. Arbetstagarens rätt till sådan ledighet upphör dock när barnet har fyllt åtta år eller vid den senare tidpunkt då barnet har avslutat det första skolåret. Vid adoption av arbetstagarens makes barn eller av eget barn har arbetstagaren inte rätt till ledighet utöver vad som skulle ha gällt om adoptionen inte hade skett.

En förälder har därutöver rätt *att* vara helt ledig medan föräldern får hel föräldrapenning enligt 12 kap. socialförsäkringsbalken.

En förälder har därutöver rätt *till* hel ledighet medan föräldern får hel föräldrapenning enligt 12 kap. socialförsäkringsbalken.

För en arbetstagare som har adopterat ett barn eller tagit emot ett barn i avsikt att adoptera det ska tiden 18 månader i stället räknas från den tidpunkt då arbetstagaren fått barnet i sin vård. Är det fråga om adoption av arbetstagarens makes barn eller av eget barn, har arbetstagaren inte rätt till ledighet utöver vad som skulle ha gällt om adoptionen

¹ Senaste lydelse 2010:1263.

Bilaga 15

Prop. 2013/14:104 inte hade ägt rum. Rätten till ledighet för adoptivföräldrar upp-hör när barnet fyllt åtta år eller vid den senare tidpunkt då barnet har avslutat det första skolåret.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014.

Lagrådsremissens lagförslag (Ändring i lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete)

Förslag till lag om ändring i lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Som villkor för rätt till ledighet gäller att arbetstagaren på grund av sjukdom

- 1. har haft nedsatt arbetsförmåga i förhållande till sitt vanliga arbete, eller till annat lämpligt arbete som arbetsgivaren tillfälligt erbjudit arbetstagaren, under en period om minst 90 dagar, och
- 2. har ingått ett anställningsavtal med en annan arbetsgivare under tiden från och med dag 91 till och med dag 180 av sjukperioden.

När det beräknas hur lång tid arbetstagaren har haft nedsatt arbetsförmåga enligt första stycket ska dagar i sjukperioder läggas samman, *om arbetstagaren*

- 1. har förvärvsarbetat under en period om mindre än 90 dagar mellan sjukperioderna, eller
- 2. inte har förvärvsarbetat alls mellan sjukperioderna.

När det beräknas hur lång tid arbetstagaren har haft nedsatt arbetsförmåga enligt första stycket ska dagar i sjukperioder läggas samman enligt 27 kap. 51 § socialförsäkringsbalken.

^{1.} Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014.

^{2.} Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången när en sjukperiod har påbörjats efter ikraftträdandet. Vid bedömningen av om dagar i denna sjukperiod ska läggas samman med dagar i en tidigare sjukperiod, ska även sjukperioder som har infallit före ikraftträdandet beaktas.

Lagrådets yttrande (Vissa ändringar i etableringslagen m.m.)

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2014-02-04

Närvarande: F.d. justitieråden Johan Munck och Per Virdesten samt justitierådet Olle Stenman.

Vissa ändringar i etableringslagen m.m.

Enligt en lagrådsremiss den 30 januari 2014 (Arbetsmarknadsdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

- 1. lag om ändring i lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare,
- 2. lag om upphävande av lagen (2010:538) om prestationsbaserad stimulansersättning inom utbildning i svenska för invandrare,
- 3. lag om upphävande av lagen (2009:657) om försöksverksamhet med prestationsbaserad stimulansersättning inom svenskundervisning för invandrare,
- 4. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
- 5. lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Thomas Åkerberg och Malcolm Pettersson, biträdda av departementssekreteraren Babak Dadvar.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Lagrådets yttrande (Förtydligande i föräldraledighetslagen)

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2014-02-05

Närvarande: F.d. justitieråden Susanne Billum och Severin Blomstrand samt justitierådet Kristina Ståhl.

Förtydligande i föräldraledighetslagen

Enligt en lagrådsremiss den 30 januari 2014 (Arbetsmarknadsdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i föräldraledighetslagen (1995:584).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Sara Asplund.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Lagrådets yttrande (Ändring i lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete)

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2014-02-06

Närvarande: F.d. justitieråden Susanne Billum och Severin Blomstrand samt justitierådet Kristina Ståhl.

Ändring i lagen om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete

Enligt en lagrådsremiss den 30 januari 2014 (Arbetsmarknadsdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2008:565) om rätt till ledighet för att på grund av sjukdom prova annat arbete.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Emma Görnerup Cardell.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Prop. 2013/14:104

Arbetsmarknadsdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 6 mars 2014

Närvarande: Statsrådet Björklund, ordförande, och statsråden Ask, Larsson, Erlandsson, Hägglund, Björling, Ohlsson, Norman, Attefall, Engström, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Hatt, Arnholm, Svantesson

Föredragande: statsrådet Erik Ullenhag

Regeringen beslutar proposition Insatser för vissa nyanlända invandrares etablering m.m.